

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

86/646/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 16. december 1986 om videreførelse af indsamlingen af oplysninger vedrørende rederivirksomhed i forbindelse med linjefragtfart i visse farter 1

86/647/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 16. december 1986 om tildeling af yderligere fællesskabstilladelser for 1987 til medlemsstaterne som følge af den årlige og supplerende forhøjelse af fællesskabskontingentet for vejgodstransport 2

86/648/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 16. december 1986 om ydelse af en national støtte til fåreavlen i Frankrig i form af forskud på præmien for moderfår 3

86/649/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 16. december 1986 om indførelse af en finansiell fællesskabsforanstaltning til udryddelse af afrikansk svinepest i Portugal 5

86/650/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 16. december 1986 om indførelse af en finansiell fællesskabsforanstaltning til udryddelse af afrikansk svinepest i Spanien 9

86/651/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. december 1986 om ændring, som følge af Spaniens og Portugals tiltrædelse, af direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter 13

86/652/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. december 1986 om ændring af direktiv 76/625/EØF om statistiske undersøgelser, der skal foretages af medlemsstaterne for at bestemme produktionskapaciteten for plantager med visse arter af frugttræer 16

86/653/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter 17

86/654/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. december 1986 om ændring af direktiv 79/174/EØF om programmet for bekæmpelse af oversvømmelser i Hérault-dalen 22

86/655/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. december 1986 om fællesskabslisten over ugunstigt stillede landbrugsområder i henhold til direktiv 75/268/EØF (Frankrig) 23

86/656/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 22. december 1986 om ændring af beslutning 71/143/EØF om indførelse af et system til ydelse af finansiel bistand på mellemlang sigt 28

86/657/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 22. december 1986 om ændring af afgørelse 85/8/EØF om en særlig fællesskabsindsats til bekæmpelse af fattigdom 29

86/658/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 22. december 1986 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988 30

Aftale i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988 32

Protokol om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988 33

86/659/EØF:

- ★ Rådets henstilling af 22. december 1986 om samordnet indførelse af et tjenesteintegreret digitalnet (ISDN) i Det europæiske Fællesskab 36

86/660/EKSF:

- ★ Afgørelse truffet af repræsentanterne for regeringerne for Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs medlemsstater, forsamlet i Rådet, den 22. december 1986 om fastsættelse af den ordning, der skal gælde for indførsel i Spanien og Portugal af produkter, henhørende under EKSF-traktaten, med oprindelse i Finland, Norge, Schweiz, Sverige og Østrig og omfattet af overenskomsterne mellem Fællesskabet og disse lande 42

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 16. december 1986

om videreførelse af indsamlingen af oplysninger vedrørende rederivirksomhed i forbindelse med linjefragt fart i visse farter

(86/646/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til Rådets beslutning 78/774/EØF af 19. september 1978 om visse tredjelands virksomhed på søtransportområdet ⁽¹⁾,

under henvisning til udkast til beslutning fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

De oplysninger, der er indsamlet i henhold til beslutning 79/4/EØF ⁽²⁾, 80/1181/EØF ⁽³⁾, 82/870/EØF ⁽⁴⁾ og 84/656/EØF ⁽⁵⁾, giver anledning til bekymring vedrørende den konkurrencemæssige stilling for medlemsstaternes linjerederier som følge af den konkurrence, de påføres fra visse rederier på de i bilag II til beslutning 79/4/EØF anførte farter; indsamlingen af oplysninger om trafikken i disse farter bør derfor videreføres;

de oplysninger, der er indsamlet om trafikken mellem Fællesskabet og de lande, der er omhandlet i artikel 2 i beslutning 80/1181/EØF, for hvilke der er fastsat nærmere bestemmelser i beslutning 81/189/EØF ⁽⁶⁾, som er blevet videreført ved beslutning 82/870/EØF og 84/656/EØF,

giver ligeledes anledning til bekymring for medlemsstaternes linjerederiers konkurrencemæssige stilling; indsamlingen af oplysninger om denne trafik bør derfor fortsætte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 1 i beslutning 84/656/EØF ændres »31. december 1986« til »31. december 1988«.

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 1987.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1986.

På Rådets vegne

J. MOORE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 258 af 21. 9. 1978, s. 35.

⁽²⁾ EFT nr. L 5 af 9. 1. 1979, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. L 350 af 23. 12. 1980, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 368 af 28. 12. 1982, s. 42.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 341 af 29. 12. 1984, s. 91.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 88 af 2. 4. 1981, s. 32.

RÅDETS BESLUTNING

af 16. december 1986

om tildeling af yderligere fællesskabstilladelser for 1987 til medlemsstaterne som følge af den årlige og supplerende forhøjelse af fællesskabskontingentet for vejgodstransport

(86/647/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3164/76 af 16. december 1976 om fællesskabskontingentet for vejgodstransport mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3677/85 ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 5 og 6,

under henvisning til Kommissionens beslutning 86/491/EØF af 30. september 1986 om tildeling af yderligere tilladelser til medlemsstaterne som følge af forhøjelserne af fællesskabskontingentet for vejgodstransport i 1987 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3164/76 træder beslutning 86/491/EØF i kraft to måneder efter, at den er blevet meddelt, medmindre Rådet i mellemtiden har fået forelagt spørgsmålet af en medlemsstat;

Rådet fik den 25. november 1986 forelagt en anmodning fra den belgiske regering om ændring af beslutning 86/491/EØF;

i henhold til artikel 3, stk. 5, andet afsnit in fine, i forordning (EØF) nr. 3164/76 tilkommer det i så tilfælde Rådet inden den 31. december 1986 at træffe afgørelse med kvalificeret flertal;

den tildeling til medlemsstaterne af forhøjelserne af fællesskabskontingentet i 1987, som er fastsat i beslutning 86/491/EØF, skal fastholdes med forbehold af en forhøjelse på 60 tilladelser for så vidt angår tildelingen til Belgien;

vedtagelsen af nærværende beslutning foregriber ikke den beregningsmetode, der skal anvendes ved fastsættelsen af tildelingen af yderligere fællesskabstilladelser til medlemssta-

terne som følge af de senere forhøjelser af fællesskabskontingentet, der er fastsat i artikel 3, i forordning (EØF) nr. 3164/76 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Antallet af yderligere fællesskabstilladelser for 1987 som følge af den årlige og supplerende forhøjelse af fællesskabskontingentet fastsættes til 2 009 tilladelser.

Artikel 2

Tildelingen af de yderligere tilladelser, der er omhandlet i artikel 1, fastsættes således:

Belgien	161
Danmark	114
Tyskland	329
Grækenland	60
Spanien	156
Frankrig	281
Irland	54
Italien	295
Luxembourg	60
Nederlandene	336
Portugal	76
Det forenede Kongerige	87.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1986.

På Rådets vegne

J. MOORE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 357 af 29. 12. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 354 af 30. 12. 1985, s. 46.

⁽³⁾ EFT nr. L 285 af 8. 10. 1986, s. 29.

RÅDETS BESLUTNING

af 16. december 1986

om ydelse af en national støtte til fåreavlen i Frankrig i form af forskud på præmien for moderfår

(86/648/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til den franske regerings anmodning af 2. december 1986, og

ud fra følgende betragtninger:

Traktatens artikel 92, 93 og 94 vedrørende nationale støtteordninger kan i medfør af artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1837/80 af 27. juni 1980 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød ⁽¹⁾ finde anvendelse på produktion af og handel med produkter i denne sektor;

tørkeperioderne i både sommeren 1985 og sommeren 1986 har forårsaget alvorlige problemer på foderområdet inden for fåreavlen i Frankrig; herved har fåreavlerne været nødt til dels at nedslagte en betydelig del af bestanden og dels at stifte gæld for at købe erstatningsfoder til ernæring af de ikke-slagtede dyr;

det forøgede udbud af kød som følge af denne unormale nedslagning af bestanden har medført et betydeligt fald i markedspriserne for fårekød i Frankrig; desuden udgør den gæld, som fåreavlerne har måttet stifte for at købe foder, som ellers ikke ville have været nødvendigt, en så tung byrde for fåreavlernes likviditet, at endog visse bedrifters eksistens bringes i fare;

det betydelige fald i det britiske pund, som har fundet sted på valutamarkedet siden august 1986, har stimuleret den britiske eksport af fårekød til det franske marked; dette kød kan tilbydes til en relativ lav pris i franke francs på grund af udviklingen i valutakursen; dette forøgede udbud til lav pris har yderligere trykket det franske prisniveau, som allerede var faldet på grund af virkningerne af tørken;

disse to faktorer, som ikke er naturlige elementer i forhold til det pågældende markeds normale funktion, har medført, at

markedspriserne i franske francs er af samme størrelsesorden som i 1981; dette medfører for øjeblikket et meget kraftigt fald i de pågældende fåreavlernes omsætning;

i betragtning af fåreavlernes betydelige gældsætning og de deraf følgende likviditetsvanskeligheder, har Kommissionen givet den franske regering tilladelse til som en undtagelse at udbetale et forskud på indtil 75 % af præmien for moderfår til fåreavlere, hvis bedrifter er beliggende i ugunstigt stillede områder i Frankrig;

samtlige franske fåreavlere har imidlertid de samme akutte likviditetsproblemer, uanset om deres bedrifter er beliggende i ugunstigt stillede områder eller ej; i henhold til de gældende regler er der kun mulighed for at udbetale forskud til bedrifter i ugunstigt stillede områder;

den franske regering har besluttet at yde hjælp til fåreavlere, hvis bedrifter er beliggende i ikke ugunstigt stillede områder; med henblik herpå påtænker den franske regering ligeledes at udbetale et beløb af nationale midler på 75 % af den præmie for moderfår, som disse avlere har ret til ved produktionsårets afslutning i marts 1987;

den franske regering har i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, underrettet Kommissionen om denne påtænkte nationale støtte;

det er Kommissionens opfattelse, at den påtænkte nationale støtte ikke er forenelig med det fælles marked og navnlig ikke med den fælles markedsordning for fåre- og gedekød som fastsat i forordning (EØF) nr. 1837/80;

faldet i priserne på markedet for fårekød i Frankrig skyldes en uforudsigelig og unormal kombination af to faktorer, som ikke er naturlige i forhold til dette markeds normale funktion, og dette fald er en alvorlig belastning for de pågældende fåreavlernes indtægter;

der gør sig derfor ganske særlige omstændigheder gældende, som gør det muligt — som en undtagelse og i et omfang og for den periode, det er strengt nødvendigt for at lette de pågældende franske fåreavlernes likviditetsproblemer — at betragte den pågældende nationale støtte som forenelig med det fælles marked —

(¹) EFT nr. L 183 af 16. 7. 1980, s. 1.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 2**Artikel 1*

Den nationale støtte, som den franske regering yder i form af forskud på præmien for moderfår til franske fåreavlere, hvis bedrifter er beliggende i ikke ugunstigt stillede områder i Frankrig, skal inden for en grænse på 75 % af den forventede præmie og indtil udgangen af produktionsåret 1985/1986 anses for at være i overensstemmelse med det fælles marked.

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1986.

På Rådets vegne

M. JOPLING

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 16. december 1986

om indførelse af en finansiel fællesskabsforanstaltning til udryddelse af afrikansk svinepest i Portugal

(86/649/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Afrikansk svinepest har hærget i Portugal i mange år;

Fællesskabet har for at sikre sig mod eventuel udbredelse af sygdommen til sit område allerede ydet finansiel støtte for en periode på fem år ved Rådets afgørelse 80/877/EØF af 15. september 1980 om finansiel støtte fra Fællesskabet med henblik på udryddelse af afrikansk svinepest i Portugal ⁽³⁾;

i henhold til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse påhviler det republikken Portugal som specifik opgave at videreføre og intensivere bekæmpelsen af afrikansk svinepest;

den allerede påbegyndte indsats har gjort det muligt at stabilisere sygdommens virkninger, men de iværksatte foranstaltninger må opretholdes og forstærkes for at gøre det muligt at udrydde afrikansk svinepest på hele det portugisiske område og dermed bidrage til virkeliggørelsen af det indre marked;

de portugisiske myndigheder har anmodet Fællesskabet om et bidrag til udgifterne i forbindelse med videreførelse og forstærkelse af det udryddelsesprogram, der blev iværksat i 1981;

for at gøre det muligt at drage fordel af de opnåede resultater bør denne anmodning besvares positivt med henblik på opretholdelse og forstærkelse af den allerede iværksatte systematiske indsats;

den forstærkede udryddelsesplan skal omfatte foranstaltninger, som sikrer nyttevirkningen af den iværksatte foranstaltning; disse foranstaltninger skal kunne fastsættes og tilpasses til udviklingen i situationen ved en fremgangsmåde, der indebærer et snævert samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen;

det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne regelmæssigt informeres om forløbet af den iværksatte foranstaltning som helhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Republikken Portugal udarbejder en forstærket plan vedrørende udryddelse af afrikansk svinepest og omstrukturering af svinebesætningerne med henblik på sundhedsbeskyttelse af disse.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede plan skal — ud over angivelse af det organ, der skal varetage planens gennemførelse og samordning — omfatte:

1. Foranstaltninger til bekæmpelse af udbrud af afrikansk svinepest, herunder:

- a) øjeblikkelig nedslagtning og destruktion af alle svin på bedrifter, hvor der konstateres et klinisk tilfælde af afrikansk svinepest, og på bedrifter, der på grundlag af en epizootologisk undersøgelse kan betragtes som smittede. Nedslagtningen og destruktionen skal ske på en sådan måde, at enhver risiko for udbredelse af viruset undgås;
- b) rensning, desinfektion samt insekt- og rotteudryddelse på bedrifterne, efter at svinene er destrueret;
- c) ydelse af en øjeblikkelig og tilstrækkelig godtgørelse til ejere af svin, der er blevet slået ned i henhold til litra a);
- d) overholdelse af en desinfektionsperiode inden indsættelse af en ny besætning, idet varigheden af denne desinfektionsperiode skal regnes fra tidspunktet for aflivningen og gennemførelsen af de under litra b) anførte foranstaltninger og omfatte mindst én måned for besætninger i lukkede opstaldningslokaler og mindst tre måneder for andre besætninger;
- e) gradvis indsættelse af ny besætning på bedrifterne ved forudgående indsættelse af kontrolsvin, hos hvilke der ikke er konstateret antistoffer mod afrikansk svinepest ved en kontrol foretaget før indsættelsen på bedrifterne og en måned efter denne;
- f) opretholdelse af serologisk kontrol af besætningerne, indtil indsættelsen af den nye besætning er helt afsluttet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 203 af 12. 8. 1986, s. 8.⁽²⁾ EFT nr. C 322 af 15. 12. 1986.⁽³⁾ EFT nr. L 250 af 23. 9. 1980, s. 12.

2. Foranstaltninger til kontrol af svinebesætningerne og oprettelse af besætninger, hvor der ikke forekommer afrikansk svinepest, herunder:

- a) en serologisk kontrol ved hjælp af stikprøver, som er repræsentative for alle svinebesætninger i hvert produktionsområde.

Følgende regler gælder dog for nedennævnte særtilfælde:

- for avlsbesætninger og opformeringsbesætninger eller for blandede lukkede besætninger skal der foretages en serologisk undersøgelse af alle avls-søer og søer bestemt til avl;
 - for blandede besætninger, der modtager svin udefra, skal der foretages en serologisk undersøgelse af alle svin på bedriften, såfremt der ikke findes nogen tydelig adskillelse mellem avlssekto-ren og opfædningssektoren;
- b) en systematisk serologisk undersøgelse i alle besætninger, hvor resultatet af den i litra a) omhandlede serologiske kontrol har været positivt for et eller flere dyr, og fortsættelse af denne undersøgelse, indtil alle positive dyr er opdaget og fjernet;
- c) en epizootologisk undersøgelse for at finde frem til besætninger, hvorfra der kommer svin, som udviser positive serologiske reaktioner, og en systematisk serologisk undersøgelse i disse besætninger;
- d) fjernelse ved nedslagning og destruktion af alle dyr, der udviser en positiv serologisk reaktion i forbindelse med de i litra a), b) og c) omhandlede foranstaltninger;
- e) ydelse af en øjeblikkelig og tilstrækkelig godtgørelse til ejere af dyr, der er blevet slået ned og destrueret i henhold til litra d);
- f) sundhedsbeskyttelse af besætninger, hvor alle svin udviser en negativ serologisk reaktion, navnlig:
- anvendelse af sundhedsmæssige foranstaltninger for alle personer, der begiver sig ind på bedriften,
 - foranstaltninger til desinfektion af alle køretøjer, der skal ind på bedriften,
 - opførelse af forrum til levering af foder og diverse leverancer,
 - opførelse af forrum til udtagning af svinene.
- g) sundhedsmæssige foranstaltninger for alle dyr, der føres ind på bedriften med henblik på avl eller opfædning, navnlig:
- krav om at dyrene kommer fra en bedrift, der frembyder samme garantier,

— en serologisk undersøgelse af alle avlssvin,

— overvågning af avlssvin, før de indgår i produktionscyklen;

- h) indførelse, med henblik på anerkendelse af bedrifter som sygdomsfrie med hensyn til afrikansk svinepest, af følgende kriterier som minimum:

— fravær af kliniske sygdomssymptomer på bedriften i mindst ét år,

— fravær af kliniske sygdomssymptomer i en zone på 2 km rundt om bedriften i mindst ét år,

— gennemførelse af de i litra a), b) og c) omhandlede serologiske undersøgelser i ét år, såfremt et positivt dyr er opdaget;

- i) mærkning på tydelig måde af alle svin på bedriften, der er anerkendt som sygdomsfrie med hensyn til afrikansk svinepest.

3. Foranstaltninger med det formål at oprette områder, der er sygdomsfrie med hensyn til afrikansk svinepest, herunder:

- a) indførelse af et identificeringssystem for alle svin på det nationale territorium, der gør det muligt til enhver tid at finde tilbage til det område og den bedrift, hvorfra et givet svin kommer;

- b) registrering af alle bedrifter med svin med angivelse af produktionstype, status med hensyn til afrikansk svinepest og besætning;

- c) kontrol af bedrifternes besætninger gennem oprettelse af et register eller kartotek over svinestalde med oplysning navnlig om tilgang af svin til bedriften og deres oprindelse, fjernelse af svin og deres bestemmelse samt dødeligheden og årsagerne hertil;

- d) kontrol med flytningerne af svin inden for et område eller mellem områder, uanset deres oprindelse og bestemmelse, ved nedsættelse af ansvarlige regionale organer;

- e) absolut forbud mod indførsel af levende svin fra et område, der ikke har samme sundhedsmæssige status;

- f) fremme af regionale sammenslutninger af svineavlere med henblik på bekæmpelse af afrikansk svinepest, således at der skabes mulighed for et mere effektivt samarbejde med de faglige og administrative myndigheder og en frivillig kontrol med gennemførelsen af planen;

- g) serologisk stikprøvekontrol af svinene på slagte-tidspunktet;

- h) laboratoriekontrol af prøver fra vilde dyr af svinefa-milien, der slages.

4. Foranstaltninger til omstrukturering af svinebesætninger med henblik på at sikre en bedre sundhedsbeskyttelse og undgå risiko for spredning af sygdommen, herunder:

- a) indretning af de eksisterende anlæg til opstaldning af svin for at sikre en effektiv sundhedsbeskyttelse, ved hjælp af:
 - beskyttelsessystemer i forbindelse med køretøjers og personers adgang samt forrum beregnet til levering af foder og diverse leverancer,
 - forrum til tilførsel eller udtagning af levende svin;
- b) tilskyndelse til at erstatte traditionelt opdræt med opdræt i lukkede besætninger med en tydelig og effektiv adskillelse mellem avlssektoren og opfædningssektoren;
- c) for bedrifter med opfædning, indførelse af leveringsveje for smågrise med krav om direkte transport af dyrene fra de anerkendte opformeringsbedrifter til opfædningsbedriften;
- d) for bedrifter med fortsat benyttelse af græsgange i visse områder, hvor denne praksis ikke kan opgives:
 - anlæggelse af lukkede og beskyttede opstaldningslokaler til avlsdyrene og deres smågrise,
 - anlæggelse af lukkede og beskyttede folde til søer og smågrise beregnet til opfædning, indtil disse sidstnævnte går på græsning,
 - forbud mod, at fedesvin vender tilbage til avlsbedriften fra græsning,
 - krav om direkte transport til slagteriet af svin, hvis opfædning er afsluttet,
 - serologisk undersøgelse før udsætning på græs og slagtning af alle svin, der er opfædet ved græsning,
 - såfremt resultatet af den serologiske undersøgelse er positivt, beslaglæggelse og destruktion af de pågældende slagtekroppe samt forbud mod anvendelse af den græsgang, hvorfra dyrene kommer, til opfædning af svin,
 - laboratoriekontrol af prøver fra vilde dyr af svinefamilien, der slagtes.

5. Nationale og regionale beskyttelsesforanstaltninger, herunder:

- a) kontrol med og destruktion af alt affald fra internationale transportmidler;
- b) kontrol med alt affald og spildevand fra svinekødsforbrugende køkkener og industrier;
- c) forbud mod anvendelse til svinefoder af affald og spildevand fra svinekødsforbrugende køkkener og industrier. De kompetente myndigheder kan dog tillade anvendelsen af affald til fodring i besætninger, der er specielt udpeget hertil, og som kun omfatter

svin til opfædning, samt på betingelse af at dette affald indsamles og undergives virusdræbende varmebehandling i særlige virksomheder under officiel kontrol, idet intet dyr af svineracen må befinde sig i disse særlige virksomheder;

- d) krav om, at slagtning af svin med henblik på konsum finder sted på slagterier, der står under en embedsdyrlæges kontrol.

Artikel 3

Når Kommissionen har gennemgået den af de portugisiske myndigheder forelagte plan og eventuelle ændringer dertil, træffer den afgørelse om godkendelse efter fremgangsmåden i artikel 9.

EUGFL-komiteen høres om de finansielle aspekter og Den stående Landbrugsstrukturkomité om de strukturelle aspekter.

Artikel 4

Fællesskabet yder finansiell støtte til den i denne beslutning fastsatte foranstaltning.

Artikel 5

1. Varigheden af Fællesskabets finansiell deltagelse er fem år regnet fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i afgørelsen om godkendelse af den i artikel 1 omhandlede plan.

2. Støtten, der skal afholdes over Fællesskabets budget under udgifter på landbrugsområdet, anslås til 10 mio ECU for det i stk. 1 omhandlede tidsrum.

Artikel 6

1. Forudsat at samtlige foreskrevne foranstaltninger gennemføres, og at de er i overensstemmelse med den plan, Kommissionen har godkendt i henhold til artikel 3, er de udgifter, hvortil der ydes finansiell støtte fra Fællesskabet inden for de i artikel 5 fastsatte grænser, sådanne udgifter, som afholdes af republikken Portugal:

- i henhold til artikel 2, nr. 1, litra a), b), c), e) og f), nr. 2, litra a), b), c), d) og e), nr. 3, litra d), f), g) og h), samt nr. 4, litra d), de tre sidste led, og
- i henhold til artikel 2, nr. 3, litra b), og nr. 4, litra a), b) og c), samt litra d), de to første led.

2. Kommissionen refunderer 50 % af de i stk. 1, første led, omhandlede udgifter og 30 % af de i stk. 1, andet led, omhandlede udgifter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽¹⁾.

Artikel 7

1. Anmodningerne om udbetaling skal omfatte udgifter, der er afholdt af republikken Portugal i løbet af kalenderåret, og de indgives til Kommissionen inden den 1. juli det følgende år.

2. Artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70 gælder for Kommissionens afgørelser vedrørende fællesskabsfinansiering af den foranstaltning, der er fastlagt i nærværende beslutning.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 8

Forordning (EØF) nr. 129/78 ⁽²⁾ og artikel 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 9

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringes sagen for Den stående Veterinærkomité, nedsat ved afgørelse 68/361/EØF ⁽³⁾, i det følgende benævnt »komiteen«, af komiteens formand, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles medlemsstaternes stemmer vægt i overensstemmelse med traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som

formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen afgives med et kvalificeret flertal på 54 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter dem straks, hvis de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller såfremt der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, som skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet ikke inden tre måneder efter forslagens forelæggelse har vedtaget foranstaltninger, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og iværksætter dem omgående, bortset fra tilfælde, hvor Rådet har udtalt sig med simpelt flertal mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 10

1. Kommissionen følger udviklingen af den afrikanske svinepest i Portugal og gennemførelsen af den i artikel 1 omhandlede plan.

Den underretter regelmæssigt og mindst én gang om året medlemsstaterne, inden for komiteen, herom på baggrund af oplysningerne fra de portugisiske myndigheder, som indsender en detaljeret rapport til Kommissionen i forbindelse med indgivelsen af anmodninger om betaling, og eventuelt på baggrund af rapporter fra de af Kommissionen udpegede sagkyndige, som på Fællesskabets vegne er udsendt til de pågældende steder.

2. Hvis det under gennemførelsen bliver nødvendigt at ændre planen, i særdeleshed med henblik på at sikre samordningen med andre planer, træffes der en ny afgørelse om godkendelse efter fremgangsmåden i artikel 9.

Artikel 11

Denne beslutning er rettet til republikken Portugal.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1986.

På Rådets vegne
G. HOWE
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 25. 1. 1978, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

RÅDETS BESLUTNING

af 16. december 1986

om indførelse af en finansiel fællesskabsforanstaltning til udryddelse af afrikansk svinepest i Spanien

(86/650/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Afrikansk svinepest har hærget i Spanien i mange år;

Fællesskabet har for at sikre sig mod eventuel udbredelse af sygdommen til sit område allerede ydet finansiel støtte for en periode på fem år ved Rådets afgørelse 79/509/EØF af 24. maj 1979 om finansiel støtte fra Fællesskabet med henblik på udryddelse af afrikansk svinepest i Spanien ⁽³⁾;

i henhold til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse påhviler det kongeriget Spanien som specifik opgave at videreføre og intensivere bekæmpelsen af afrikansk svinepest;

den allerede påbegyndte indsats har gjort det muligt at stabilisere sygdommens virkninger, men de iværksatte foranstaltninger må opretholdes og forstærkes for at gøre det muligt at udrydde afrikansk svinepest på hele det spanske område og dermed bidrage til virkeliggørelsen af det indre marked;

de spanske myndigheder har anmodet Fællesskabet om et bidrag til udgifterne i forbindelse med videreførelse og forstærkelse af det udryddelsesprogram, der blev iværksat i 1980;

for at gøre det muligt at drage fordel af de opnåede resultater bør denne anmodning besvares positivt med henblik på opretholdelse og forstærkelse af den allerede iværksatte systematiske indsats;

den forstærkede udryddelsesplan skal omfatte foranstaltninger, som sikrer nyttevirkningen af den iværksatte foranstaltning; disse foranstaltninger skal kunne fastsættes og tilpasses til udviklingen i situationen ved en fremgangsmåde, der indebærer et snævert samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen;

det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne regelmæssigt informeres om forløbet af den iværksatte foranstaltning som helhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kongeriget Spanien udarbejder en forstærket plan vedrørende udryddelse af afrikansk svinepest og omstrukturering af svinebesætningerne med henblik på sundhedsbeskyttelse af disse.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede plan skal — ud over angivelse af det organ, der skal varetage planens gennemførelse og samordning — omfatte:

1. Foranstaltninger til bekæmpelse af udbrud af afrikansk svinepest, herunder:
 - a) øjeblikkelig nedslagtning og destruktion af alle svin på bedrifter, hvor der konstateres et klinisk tilfælde af afrikansk svinepest, og på bedrifter, der på grundlag af en epizootologisk undersøgelse kan betragtes som smittede. Nedslagtningen og destruktionen skal ske på en sådan måde, at enhver risiko for udbredelse af viruset undgås;
 - b) rensning, desinfektion samt insekt- og rotteudryddelse på bedrifterne, efter at svinene er destrueret;
 - c) ydelse af en øjeblikkelig og tilstrækkelig godtgørelse til ejere af svin, der er blevet slået ned i henhold til litra a);
 - d) overholdelse af en desinfektionsperiode inden indsættelse af en ny besætning, idet varigheden af denne desinfektionsperiode skal regnes fra tidspunktet for aflivningen og gennemførelsen af de under litra b) anførte foranstaltninger og omfatte mindst én måned for besætninger i lukkede opstaldningslokaler og mindst tre måneder for andre besætninger;
 - e) gradvis indsættelse af ny besætning på bedrifterne ved forudgående indsættelse af kontrolsvin, hos hvilke der ikke er konstateret antistoffer mod afrikansk svinepest ved en kontrol foretaget før indsættelsen på bedrifterne og en måned efter denne;
 - f) opretholdelse af serologisk kontrol af besætningerne, indtil indsættelsen af den nye besætning er helt afsluttet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 197 af 6. 8. 1986, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 322 af 15. 12. 1986.

⁽³⁾ EFT nr. L 133 af 31. 5. 1979, s. 27.

2. Foranstaltninger til kontrol af svinebesætningerne og oprettelse af besætninger, hvor der ikke forekommer afrikansk svinepest, herunder:

- a) en serologisk kontrol ved hjælp af stikprøver, som er repræsentative for alle svinebesætninger i hvert produktionsområde.

Følgende regler gælder dog for nedennævnte særtilfælde:

- for avlsbesætninger og opformeringsbesætninger eller for blandede lukkede besætninger skal der foretages en serologisk undersøgelse af alle avls-søer og søer bestemt til avl;
 - for blandede besætninger, der modtager svin udefra, skal der foretages en serologisk undersøgelse af alle svin på bedriften, såfremt der ikke findes nogen tydelig adskillelse mellem avlssektoren og opfædningssektoren;
- b) en systematisk serologisk undersøgelse i alle besætninger, hvor resultatet af den i litra a) omhandlede serologiske kontrol har været positivt for et eller flere dyr, og fortsættelse af denne undersøgelse, indtil alle positive dyr er opdaget og fjernet;
- c) en epizootologisk undersøgelse for at finde frem til besætninger, hvorfra der kommer svin, som udviser positive serologiske reaktioner, og en systematisk serologisk undersøgelse i disse besætninger;
- d) fjernelse ved nedslagning og destruktion af alle dyr, der udviser en positiv serologisk reaktion i forbindelse med de i litra a), b) og c) omhandlede foranstaltninger;
- e) ydelse af en øjeblikkelig og tilstrækkelig godtgørelse til ejere af dyr, der er blevet slået ned og destrueret i henhold til litra d);
- f) sundhedsbeskyttelse af besætninger, hvor alle svin udviser en negativ serologisk reaktion, navnlig:
- anvendelse af sundhedsmæssige foranstaltninger for alle personer, der begiver sig ind på bedriften,
 - foranstaltninger til desinfektion af alle køretøjer, der skal ind på bedriften,
 - opførelse af forrum til levering af foder og diverse leverancer,
 - opførelse af forrum til udtagning af svinene.
- g) sundhedsmæssige foranstaltninger for alle dyr, der føres ind på bedriften med henblik på avl eller opfædning, navnlig:
- krav om at dyrene kommer fra en bedrift, der frembyder samme garantier,

- en serologisk undersøgelse af alle avlssvin,
- overvågning af avlssvin, før de indgår i produktionscyklen;

- h) indførelse, med henblik på anerkendelse af bedrifter som sygdomsfrie med hensyn til afrikansk svinepest, af følgende kriterier som minimum:

- fravær af kliniske sygdomssymptomer på bedriften i mindst ét år,
- fravær af kliniske sygdomssymptomer i en zone på 2 km rundt om bedriften i mindst ét år,
- gennemførelse af de i litra a), b) og c) omhandlede serologiske undersøgelser i ét år, såfremt et positivt dyr er opdaget;

- i) mærkning på tydelig måde af alle svin på bedriften, der er anerkendt som sygdomsfrie med hensyn til afrikansk svinepest.

3. Foranstaltninger med det formål at oprette områder, der er sygdomsfrie med hensyn til afrikansk svinepest, herunder:

- a) indførelse af et identificeringssystem for alle svin på det nationale territorium, der gør det muligt til enhver tid at finde tilbage til det område og den bedrift, hvorfra et givet svin kommer;
- b) registrering af alle bedrifter med svin med angivelse af produktionstype, status med hensyn til afrikansk svinepest og besætning;
- c) kontrol af bedrifternes besætninger gennem oprettelse af et register eller kartotek over svinestalde med oplysning navnlig om tilgang af svin til bedriften og deres oprindelse, fjernelse af svin og deres bestemmelse samt dødeligheden og årsagerne hertil;
- d) kontrol med flytningerne af svin inden for et område eller mellem områder, uanset deres oprindelse og bestemmelse, ved nedsættelse af ansvarlige regionale organer;
- e) absolut forbud mod indførsel af levende svin fra et område, der ikke har samme sundhedsmæssige status;
- f) fremme af regionale sammenslutninger af svineavlere med henblik på bekæmpelse af afrikansk svinepest, således at der skabes mulighed for et mere effektivt samarbejde med de faglige og administrative myndigheder og en frivillig kontrol med gennemførelsen af planen;

- g) serologisk stikprøvekontrol af svinene på slagte-tidspunktet;

- h) laboratoriekontrol af prøver fra vilde dyr af svinefamilien, der slagtes.

4. Foranstaltninger til omstrukturering af svinebesætninger med henblik på at sikre en bedre sundhedsbeskyttelse og undgå risiko for spredning af sygdommen, herunder:

a) indretning af de eksisterende anlæg til opstaldning af svin for at sikre en effektiv sundhedsbeskyttelse, ved hjælp af:

- beskyttelsessystemer i forbindelse med køretøjers og personers adgang samt forrum beregnet til levering af foder og diverse leverancer,
- forrum til tilførsel eller udtagning af levende svin;

b) tilskyndelse til at erstatte traditionelt opdræt med opdræt i lukkede besætninger med en tydelig og effektiv adskillelse mellem avlssektoren og opfædningssektoren;

c) for bedrifter med opfædning, indførelse af leveringsveje for smågrise med krav om direkte transport af dyrene fra de anerkendte opformeringsbedrifter til opfædningsbedriften;

d) for bedrifter med fortsat benyttelse af græsgange i visse områder, hvor denne praksis ikke kan opgives:

- anlæggelse af lukkede og beskyttede opstaldningslokaler til avlsdyrene og deres smågrise,
- anlæggelse af lukkede og beskyttede folde til søer og smågrise beregnet til opfædning, indtil disse sidstnævnte går på græsning,
- forbud mod, at fedesvin vender tilbage til avlsbedriften fra græsning,
- krav om direkte transport til slagteriet af svin, hvis opfædning er afsluttet,
- serologisk undersøgelse før udsætning på græs og slagtning af alle svin, der er opfædet ved græsning,
- såfremt resultatet af den serologiske undersøgelse er positivt, beslaglæggelse og destruktion af de pågældende slagtekroppe samt forbud mod anvendelse af den græsgang, hvorfra dyrene kommer, til opfædning af svin,
- laboratoriekontrol af prøver fra vilde dyr af svinefamilien, der slægtes.

5. Nationale og regionale beskyttelsesforanstaltninger, herunder:

a) kontrol med og destruktion af alt affald fra internationale transportmidler;

b) kontrol med alt affald og spildevand fra svinekødsforbrugende køkkener og industrier;

c) forbud mod anvendelse til svinefoder af affald og spildevand fra svinekødsforbrugende køkkener og industrier. De kompetente myndigheder kan dog tillade anvendelsen af affald til fodring i besætninger, der er specielt udpeget hertil, og som kun omfatter

svin til opfædning, samt på betingelse af at dette affald indsamles og undergives virusdræbende varmebehandling i særlige virksomheder under officiel kontrol, idet intet dyr af svineracen må befinde sig i disse særlige virksomheder;

d) krav om, at slagtning af svin med henblik på konsum finder sted på slagterier, der står under en embedsdyrlæges kontrol.

Artikel 3

Når Kommissionen har gennemgået den af de spanske myndigheder forelagte plan og eventuelle ændringer dertil, træffer den afgørelse om godkendelse efter fremgangsmåden i artikel 9.

EUGFL-komiteen høres om de finansielle aspekter og Den stående Landbrugsstrukturkomité om de strukturelle aspekter.

Artikel 4

Fællesskabet yder finansiell støtte til den i denne beslutning fastsatte foranstaltning.

Artikel 5

1. Varigheden af Fællesskabets finansielle deltagelse er fem år regnet fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i afgørelsen om godkendelse af den i artikel 1 omhandlede plan.

2. Støtten, der skal afholdes over Fællesskabets budget under udgifter på landbrugsområdet, anslås til 42 mio ECU for det i stk. 1 omhandlede tidsrum.

Artikel 6

1. Forudsat at samtlige foreskrevne foranstaltninger gennemføres, og at de er i overensstemmelse med den plan, Kommissionen har godkendt i henhold til artikel 3, er de udgifter, hvortil der ydes finansiell støtte fra Fællesskabet inden for de i artikel 5 fastsatte grænser, sådanne udgifter, som afholdes af kongeriget Spanien:

- i henhold til artikel 2, nr. 1, litra a), b), c), e) og f), nr. 2, litra a), b), c), d) og e), nr. 3, litra d), f), g) og h), samt nr. 4, litra d), de tre sidste led, og
- i henhold til artikel 2, nr. 3, litra b), og nr. 4, litra a), b) og c), samt litra d), de to første led.

2. Kommissionen refunderer 50 % af de i stk. 1, første led, omhandlede udgifter og 30 % af de i stk. 1, andet led, omhandlede udgifter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽¹⁾.

Artikel 7

1. Anmodningerne om udbetaling skal omfatte udgifter, der er afholdt af republikken Portugal i løbet af kalenderåret, og de indgives til Kommissionen inden den 1. juli det følgende år.

2. Artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70 gælder for Kommissionens afgørelser vedrørende fællesskabsfinansiering af den foranstaltning, der er fastlagt i nærværende beslutning.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 8

Forordning (EØF) nr. 129/78 ⁽²⁾ og artikel 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 9

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringes sagen for Den stående Veterinærkomité, nedsat ved afgørelse 68/361/EØF ⁽³⁾, i det følgende benævnt »komiteen«, af komiteens formand, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles medlemsstaternes stemmer vægt i overensstemmelse med traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som

formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen afgives med et kvalificeret flertal på 54 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter dem straks, hvis de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller såfremt der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, som skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet ikke inden tre måneder efter forslaget forelæggelse har vedtaget foranstaltninger, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og iværksætter dem omgående, bortset fra tilfælde, hvor Rådet har udtalt sig med simpelt flertal mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 10

1. Kommissionen følger udviklingen af den afrikanske svinepest i Spanien og gennemførelsen af den i artikel 1 omhandlede plan.

Den underretter regelmæssigt og mindst én gang om året medlemsstaterne, inden for komiteen, herom på baggrund af oplysningerne fra de spanske myndigheder, som indsender en detaljeret rapport til Kommissionen i forbindelse med indgivelsen af anmodninger om betaling, og eventuelt på baggrund af rapporter fra de af Kommissionen udpegede sagkyndige, som på Fællesskabets vegne er udsendt til de pågældende steder.

2. Hvis det under gennemførelsen bliver nødvendigt at ændre planen, i særdeleshed med henblik på at sikre samordningen med andre planer, træffes der en ny afgørelse om godkendelse efter fremgangsmåden i artikel 9.

Artikel 11

Denne beslutning er rettet til kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1986.

På Rådets vegne

G. HOWE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 25. 1. 1978, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1986

om ændring, som følge af Spaniens og Portugals tiltrædelse, af direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter

(86/651/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 396,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har ved direktiv 77/93/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 ⁽³⁾, indført en ordning til beskyttelse af planter og planteprodukter mod indslæbning af skadegørere i medlemsstaterne;

i overensstemmelse med konklusionerne af konferencen vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber skal der tages hensyn til de økologiske forhold og plantesundhedssituationen i disse stater og i de andre medlemsstater;

beskyttelsen mod visse skadegørere, som berører hele Fællesskabet eller visse dele heraf, bør derfor udvides til at omfatte Spanien og Portugal eller bestemte områder deraf;

beskyttelse mod forskellige andre skadegørere, der vil kunne indslæbes i Spanien og Portugal eller bestemte områder deraf samt i andre medlemsstater eller områder med lignende økologiske forhold, bør udvides til de pågældende medlemsstater eller områder;

beskyttelsen bør udvides til at omfatte visse planter, i forbindelse med hvilke der erfaringsmæssigt er en særlig risiko for indslæbning af skadegørere, ved at tillade kongeriget Spanien og republikken Portugal at forbyde eller begrænse importen af disse planter;

der bør indføres en overgangsperiode for at give disse to stater tid til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterkomme direktiv 77/93/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/93/EØF ændres således:

1. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Dette direktiv finder ikke anvendelse i de franske oversøiske departementer eller på De kanariske Øer eller i Ceuta og Melilla.«

2. I artikel 20 tilføjes følgende stk.:

»5. Kongeriget Spanien og republikken Portugal sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. marts 1987.

De øvrige medlemsstater sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs bestemmelser vedrørende Spanien og Portugal senest på samme tidspunkt.«

3. Bilag I ændres således:

a) I del A, litra a), udgår følgende punkter:

9. *Rhagoletis cingulata* (Loew)

⁽¹⁾ EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 166.

⁽²⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽³⁾ EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8.

10. *Rhagoletis fausta* (Osten Sacken)

11. *Rhagoletis pomonella* (Walsh).

b) I del A, litra a), tilføjes følgende punkt:

»17. Trypetidae (ikke europæiske):

a) *Rhagoletis cingulata* (Loew)

b) *Rhagoletis completa* Cress

c) *Rhagoletis fausta* (Osten Sacken)

d) *Rhagoletis pomonella* (Walsh)

e) *Anastrepha fraterculus* (Wied.)

f) *Anastrepha ludens* (Loew)

g) *Anastrepha mombinpraeoptans*

h) *Ceratitis rosa* Karsch

i) *Dacus cucurbitae* Coq

j) *Dacus dorsalis* Hendel

k) Andre skadelige Trypetidae, for så vidt de ikke forekommer i Europa.«

c) I del B, litra a), udgår følgende punkter:

2. *Anastrepha fraterculus* (Wied.)

3. *Anastrepha ludens* (Loew)

5. *Dacus dorsalis* Hendel.

d) I del B, litra a), punkt 1, 6, 7, 8, 11, 12, 14 og 15, indættes i højre kolonne »Spanien, Portugal«.

e) I del B, litra a), punkt 10, indsættes i højre kolonne »Spanien (Minorca og Ibiza) og Portugal (Azorerne og Madeira)«.

f) I del B, litra a), punkt 10a, indsættes i højre kolonne »Portugal«.

g) I del B, litra b), indsættes i højre kolonne »Spanien, Portugal«.

h) I del B, litra c), punkt 1 til 5a, indsættes i højre kolonne »Spanien, Portugal«.

i) I del B, litra d), indsættes i højre kolonne »Spanien, Portugal«.

4. Bilag II ændres således:

a) I del A, litra a), punkt 10, ændres »*Viteus vitifolii* (Fitch.)« til »*Dactulosphaira vitifoliae* (Fitch.)«.

b) I del B, litra a), indsættes følgende punkt:

»11a. <i>Thaumetopoea pityo-</i> <i>campa</i> Schiff.	Planter af <i>Pinus</i> L., dog ikke kogler og frø	Spanien (Ibiza)«
--	---	------------------

c) I del B, litra a), punkt 2, 10a og 12, indsættes i højre kolonne »Spanien«.

d) I del B, litra a), punkt 1, 6, 7, 8, 10, 10a og 12, indsættes i højre kolonne »Portugal«.

e) I del B, litra b), punkt 1, indsættes i højre kolonne »Spanien, Portugal«.

f) I del B, litra b), punkt 2, indsættes i højre kolonne »Spanien, Frankrig, Italien, Portugal«.

g) I del B, litra c), punkt 1, 2, 4, 4a, 5 og 6, indsættes i højre kolonne »Spanien«.

h) I del B, litra c), punkt 1, 2, 4, 5 og 6, indsættes i højre kolonne »Portugal«.

i) I del B, litra c), indsættes følgende punkt:

»6a. Phytophthora cinnamomi Rands	Avocado (Persea Mill.) dog ikke frugt	Grækenland (Kreta), Spanien, Italien (Sicili- en og Kalabrien), Por- tugal (Algarve)«
--------------------------------------	--	--

5. Bilag III ændres således:

a) I del B, punkt 1, 2, 9 og 10, indsættes i højre kolonne »Spanien, Portugal«.

b) I del B tilføjes følgende punkt:

»6a. Løs bark af eucalyptys	Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Portugal«
-----------------------------	--

6. Bilag IV ændres således:

a) I del B, punkt 7a, indsættes

- »Spanien« i anden kolonne under punkt A 1 og i tredje kolonne efter »Grækenland«;
- »Portugal« indsættes i anden kolonne under punkt A 1 efter »Italien« og i tredje kolonne efter »Luxembourg«.

b) I del B, punkt 8, indsættes i venstre kolonne »Fortunella og Poncirus« efter »Citrus« og »Spanien, Portugal« i højre kolonne.

c) I del B, punkt 9 og 14, indsættes i tredje kolonne »Spanien (Minorca og Ibiza), Portugal (Azorerne og Madeira)«.

d) I del B, punkt 17, indsættes i højre kolonne »Spanien, Frankrig, Italien, Portugal«.

e) I del B, punkt 18, indsættes i tredje kolonne »Spanien«.

f) I del B indsættes følgende punkter:

»3a. Træ af eucalyptus	Træet skal være desinficeret med passende middel inden afsendelsen eller være afbarket og have oprindelse i et område, der er fri for Phoracantha spp	Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Portugal
5a. Planter af Pinus, dog ikke kogler og frø	Officielt konstateret, at planterne har oprindelse i områder, der er fri for Thaumetopoea pityocampa	Spanien (Ibiza)«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. marts 1987.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1986.

På Rådets vegne

M. JOPLING

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1986

om ændring af direktiv 76/625/EØF om statistiske undersøgelser, der skal foretages af medlemsstaterne for at bestemme produktionskapaciteten for plantager med visse arter af frugttræer

(86/652/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtning:

Kommissionen har for at kunne løse de opgaver, som efter traktaten og fællesskabsbestemmelserne om den fælles markedsordning for frugt og grønsager påhviler den, brug for oplysninger om produktionskapaciteten i plantager med andre arter af frugttræer end dem, der allerede er genstand for undersøgelser inden for rammerne af direktiv 76/625/EØF ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 86/84/EØF ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 76/625/EØF ændres således:

1. Artikel 1, stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne gennemfører i 1987, og derefter hvert femte år om foråret, statistiske undersøgelser af de frugtplantager, der findes på deres område, og som anvendes til produktion af æbler og pærer til spisebrug —

med undtagelse af æbler og pærer, der udelukkende er beregnet til andet formål end spisebrug — ferskner, abrikoser, appelsiner, citroner og små citrusfrugter. Det er valgfrit at foretage undersøgelser af plantager med æble- og pæresorter, der udelukkende er beregnet til andet formål end spisebrug.

Med henblik på anvendelsen af denne artikels stk. 2 og artikel 2, 3, 5 og 6, betragtes gruppen af små citrusfrugter (mandariner, herunder tangeriner og satsumas; clementiner, wilkings og andre lignende krydsninger af citrusfrugter) som en enkelt art.«;

2. I artikel 2, stk. 1, litra A, affattes sidste afsnit således:

»Undersøgelsen vedrørende ferskentræer og abrikos-træer skal kun gennemføres i Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Portugal. Undersøgelsen vedrørende appelsintræer, citrontræer og små citrusfrugter skal kun gennemføres i Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Portugal, for så vidt som en af de nævnte citrusfrugtarter findes i væsentligt omfang på den pågældende medlemsstats område.«

Artikel 2

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1986.

På Rådets vegne

M. JOPLING

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 265 af 21. 10. 1986, s. 10.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 12. december 1986 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. L 218 af 11. 8. 1976, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 77 af 22. 3. 1986, s. 32.

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1986

om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter

(86/653/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, og artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Begrænsningerne i etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser for formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk blev ophævet ved direktiv 64/224/EØF ⁽⁴⁾;

inden for Fællesskabet har forskellene mellem de nationale lovgivninger om handelsagentur mærkbar indflydelse på konkurrencevilkårene og på de vilkår, hvorunder dette hverv udøves, og de kan have uheldig indflydelse på handelsagenters retsbeskyttelse i forhold til deres agenturgivere samt på retssikkerheden i handelssamkvemmet; desuden vanskeliggør disse forskelle i mærkbart omfang indgåelse og gennemførelse af aftaler om handelsagentur mellem en agenturgiver og en handelsagent med forretningssted i forskellige medlemsstater;

samhandelen mellem medlemsstaterne bør foregå på samme vilkår som på et enhedsmarked, hvilket indebærer en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes retssystemer, for så vidt det er nødvendigt af hensyn til fællesmarkedets funktion; reglerne om lovkonflikter fjerner ikke de omtalte ulemper for handelsagentur, selv ikke efter udarbejdelse af ensartede regler, og gør derfor ikke den foreslåede harmonisering overflødig;

i denne henseende er det først og fremmest retsforholdet mellem handelsagenten og agenturgiveren, der bør tages i betragtning;

der bør ved harmonisering på et stadigt stigende niveau af medlemsstaternes lovgivning om handelsagenter tages udgangspunkt i principperne i artikel 117 i traktaten;

for visse medlemsstater, for hvilke det kræver en særlig indsats at tilpasse deres lovgivning til direktivets krav, navnlig vedrørende godtgørelsen efter ophør af kontraktforholdet mellem agenturgiveren og handelsagenten, bør der gælde længere overgangsfrister —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 1

1. De i dette direktiv fastsatte harmoniseringsforanstaltninger finder anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forholdet mellem handelsagenter og disses agenturgivere.

2. Ved handelsagent forstås i dette direktiv en selvstændig mellemmand, som er vedvarende antaget til at formidle salg eller køb af varer for en anden person, i det følgende benævnt agenturgiveren, eller til at formidle og afslutte sådanne forretninger i agenturgiverens navn og for dennes regning.

3. En handelsagent i henhold til dette direktiv kan bl.a. ikke være:

- en person, som ved stillingsbemyndigelse kan forpligte et selskab eller en sammenslutning;
- en medindehaver, der er lovligt bemyndiget til at forpligte de øvrige medindehavere;
- en af retten udmeldt bestyrer, likvidator eller kurator i et konkursbo.

Artikel 2

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på

- handelsagenter, som ikke modtager vederlag for deres virksomhed;

⁽¹⁾ EFT nr. C 13 af 18. 1. 1977, s. 2 og
EFT nr. C 56 af 2. 3. 1979, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 239 af 9. 10. 1978, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. C 59 af 8. 3. 1978, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 869/64.

- handelsagenter, i det omfang de arbejder på varebørser eller råvaremarkeder;
- det organ, der er kendt under betegnelsen »Crown Agents for Oversea Governments and Administrations«, og som er oprettet i Det forenede Kongerige i medfør af loven af 1979 om »Crown Agents«, eller dets datterselskaber.

2. Hver medlemsstat kan fastsætte, at direktivet ikke skal finde anvendelse på personer, hvis virksomhed som handelsagent anses for at være en bibeskæftigelse ifølge loven i denne medlemsstat.

KAPITEL II

Rettigheder og forpligtelser

Artikel 3

1. Handelsagenten skal under udøvelsen af sin virksomhed varetage agenturgiverens interesser og handle loyalt og redeligt.
2. Handelsagenten skal især:
 - a) på passende vis bestræbe sig på at formidle og i givet fald afslutte de ham pålagte forretninger;
 - b) give agenturgiveren alle de nødvendige oplysninger, han er i besiddelse af;
 - c) overholde rimelige instrukser fra agenturgiveren.

Artikel 4

1. Agenturgiveren skal over for handelsagenten handle loyalt og redeligt.
2. Agenturgiveren skal især:
 - a) stille det nødvendige materiale, som vedrører de pågældende varer, til rådighed for handelsagenten;
 - b) skaffe handelsagenten de oplysninger, som er nødvendige for agenturkontraktens gennemførelse, navnlig underrette ham inden for en rimelig frist, så snart agenturgiveren kan forudse, at agenturforretningernes omfang bliver væsentligt mindre end det, handelsagenten normalt kunne have forventet.
3. Agenturgiveren skal inden for en rimelig frist underrette handelsagenten om sin accept eller sit afslag eller om manglende gennemførelse af en agenturforretning, som denne har formidlet.

Artikel 5

Parterne kan ikke fravige artikel 3 og 4.

KAPITEL III

Vederlag

Artikel 6

1. Såfremt parterne ikke har truffet nogen aftale herom og med forbehold af medlemsstaternes ufravigelige retsfor skrifter om vederlagets størrelse, har handelsagenten ret til det vederlag, som på det sted, hvor han udøver sin virksomhed, er sædvanligt for agenter for varer af den art, som er genstand for agenturkontrakten. Er der ikke på stedet noget sådant sædvanligt vederlag, har handelsagenten ret til et rimeligt vederlag, hvorved alle de forretningen vedrørende omstændigheder tages i betragtning.

2. Enhver del af vederlaget, der varierer efter forretningernes antal eller størrelse, betragtes ved anvendelsen af dette direktiv som provision.

3. Artikel 7 til 12 finder kun anvendelse, såfremt handelsagenten helt eller delvis betales gennem provision.

Artikel 7

1. Handelsagenten har ret til provision af en agenturforretning, der afsluttes i agenturkontraktperioden,

- a) såfremt den er afsluttet ved hans medvirken, eller
- b) såfremt den er afsluttet med en tredjemand, som han tidligere har skaffet som kunde for så vidt angår lignende forretninger.

2. For forretninger, der afsluttes i agenturkontraktperioden, har handelsagenten ligeledes ret til provision,

- såfremt han har fået overdraget et bestemt geografisk område eller en bestemt kundekreds, eller
- såfremt han har eneret med hensyn til et bestemt område eller en bestemt kundekreds,

og forretningen er afsluttet med en kunde, der hører til dette område eller denne kundekreds.

Medlemsstaterne indfører et af de ovennævnte to led omhandlede alternativer i deres lovgivning.

Artikel 8

Handelsagenten har ret til provision af en agenturforretning, som er afsluttet efter kontraktens ophør,

- a) såfremt forretningen hovedsagelig er bragt i stand ved den virksomhed, han har udfoldet i agenturkontrakt-

perioden, og den afsluttes inden for en rimelig tid efter kontraktens ophør, eller

- b) såfremt agenturgiveren eller handelsagenten, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 7, har modtaget tredjemands ordre før agenturkontraktens ophør.

Artikel 9

Handelsagenten har ikke ret til den i artikel 7 omhandlede provision, hvis den foregående agent i medfør af artikel 8 har erhvervet ret dertil, medmindre det i betragtning af omstændighederne er rimeligt at dele provisionen mellem agenterne.

Artikel 10

1. Retten til provision erhverves, så snart og i det omfang en af følgende begivenheder indtræffer:

- a) agenturgiveren har gennemført forretningen, eller
b) agenturgiveren i henhold til aftalen med tredjemand skulle have gennemført forretningen, eller
c) tredjemand har gennemført forretningen.

2. Retten til provision erhverves senest, når tredjemand har gennemført sin del af forretningen eller skulle have gjort dette, såfremt agenturgiveren havde gennemført sin del deraf.

3. Provisionen skal afregnes senest den sidste dag i måneden efter det kvartal, hvor retten hertil blev erhvervet.

4. Stk. 2 og 3 kan ikke ved aftale fraviges til skade for handelsagenten.

Artikel 11

1. Retten til provision kan kun bortfalde, hvis og i det omfang

- det godtgøres, at kontrakten mellem tredjemand og agenturgiver ikke gennemføres, og
- den manglende gennemførelse ikke skyldes omstændigheder, som kan tilregnes agenturgiveren.

2. De provisionsbeløb, som handelsagenten allerede har modtaget, tilbagebetales, hvis retten hertil er bortfaldet.

3. Stk. 1 kan ikke ved aftale fraviges til skade for handelsagenten.

Artikel 12

1. Senest den sidste dag i måneden efter det kvartal, hvor provisionen er erhvervet, sender agenturgiveren handels-

agenten en nota over erhvervet provision. Denne nota skal indeholde alle væsentlige oplysninger, der har tjent som grundlag for beregning af provisionsbeløbene.

2. Handelsagenten har ret til at kræve, at der gives ham alle de oplysninger, især uddrag af regnskabet, der er til rådighed for agenturgiveren, og som er nødvendige for, at agenten kan efterprøve rigtigheden af de provisionsbeløb, der tilkommer ham.

3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til skade for handelsagenten.

4. Dette direktiv berører ikke de nationale bestemmelser i de medlemsstater, der anerkender handelsagentens ret til indsigt med agenturgiverens regnskaber.

KAPITEL IV

Agenturkontraktens indgåelse og ophør

Artikel 13

1. Hver af parterne har på begæring ret til fra den anden part at modtage et underskrevet dokument med angivelse af kontraktens vilkår, herunder eventuelle senere aftalte vilkår. Der kan ikke gives afkald på denne ret.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat foreskrive, at en agenturkontrakt kun er gyldig, hvis den er indgået skriftligt.

Artikel 14

Er en kontrakt indgået for en bestemt periode, og videreføres den efter periodens udløb af de to parter, anses den for ændret til en kontrakt, der er indgået på ubestemt tid.

Artikel 15

1. Såfremt kontrakten er indgået på ubestemt tid, kan hver af parterne opsiges den med et opsigelsesvarsel.

2. Opsigelsesvarslet er for det første år af kontraktperioden på en måned, for det påbegyndte andet år af kontraktperioden på to måneder, for det påbegyndte tredje og for de følgende år af kontraktperioden på tre måneder. Parterne kan ikke aftale kortere opsigelsesvarsler.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte opsigelsesvarslet for det fjerde år af kontraktperioden til fire måneder, for det femte år af kontraktperioden til fem måneder og for det sjette

og alle følgende år af kontraktperioden til seks måneder. De kan fastsætte, at parterne ikke kan aftale kortere opsigelsesvarsler.

4. Aftaler parterne længere opsigelsesvarsler end de i stk. 2 og 3 nævnte, må opsigelsesvarslet ikke være kortere ved opsigelse fra agenturgiverens side end ved opsigelse fra handelsagentens side.

5. Medmindre parterne har truffet anden aftale, skal opsigelse ske til udgangen af en kalendermåned.

6. Denne artikel anvendes på en kontrakt, der er indgået for en bestemt periode, og som i medfør af artikel 14 ændres til en kontrakt, der er indgået på ubestemt tid, således at der ved beregningen af opsigelsesvarslet også tages hensyn til den forudgående bestemte periode.

Artikel 16

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes regler om adgang til at hæve kontrakten uden varsel

- a) som følge af, at en af parterne helt eller delvis har undladt at opfylde sine forpligtelser,
- b) som følge af ekstraordinære omstændigheder.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at handelsagenten ved kontraktforholdets ophør får godtgørelse i henhold til stk. 2 eller skadeserstatning i henhold til stk. 3.

- 2. a) Handelsagenten har ret til en godtgørelse, såfremt og i det omfang
 - han har skaffet agenturgiveren nye kunder eller i betydeligt omfang har øget forretningerne med den bestående kundekreds, og forretningsforbindelserne med disse kunder fortsat vil give agenturgiveren betydelige fordele, og
 - betaling af godtgørelse er rimelig under hensyn til samtlige omstændigheder, herunder navnlig handelsagentens tab af provision af forretninger med disse kunder. Medlemsstaterne kan fastsætte, at disse omstændigheder ligeledes kan omfatte anvendelse af en konkurrenceklausul som defineret i artikel 20.
- b) Godtgørelsen kan ikke overstige et beløb svarende til en årlig godtgørelse, der beregnes på grundlag af handelsagentens gennemsnitlige årlige vederlag i de sidste fem år; hvis kontrakten er indgået for mindre end fem år siden, beregnes godtgørelsen på grundlag af det gennemsnitlige vederlag i perioden.

- c) Ydelse af denne godtgørelse er ikke til hinder for, at agenten kan påberåbe sig skadeserstatning.

3. Handelsagenten har ret til erstatning for den skade, som ophøret af hans forhold til agenturgiveren forvolder ham.

Sådan skade opstår hovedsagelig, når kontrakten ophører under omstændigheder,

- der berøver handelsagenten provisionsbeløb, som ville have tilkommet ham i tilfælde af normal opfyldelse af kontrakten, samtidig med at agenturgiveren opnår væsentlig fordel af handelsagentens indsats;
- og/eller under omstændigheder, hvor handelsagenten ikke har kunnet afskrive de omkostninger og udgifter, som han efter henstilling fra agenturgiveren har afholdt med henblik på opfyldelse af kontrakten.

4. Retten til godtgørelse i henhold til stk. 2 eller skadeserstatning i henhold til stk. 3 består tillige, når kontraktforholdet ophører som følge af handelsagentens død.

5. Handelsagenten fortaber retten til godtgørelse i de i stk. 2 nævnte tilfælde eller skadeserstatning i de i stk. 3 nævnte tilfælde, hvis han ikke inden et år fra kontraktforholdets ophør har meddelt agenturgiveren, at han vil gøre sine rettigheder gældende.

6. Inden for en frist på otte år efter meddelelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Rådet en beretning om gennemførelsen af denne artikel og forelægger det eventuelt ændringsforslag.

Artikel 18

Godtgørelsen eller erstatningen i henhold til artikel 17 skal ikke udbetales,

- a) hvis agenturgiveren hæver kontrakten på grund af en misligholdelse, som kan tilregnes handelsagenten, og som i medfør af national lovgivning giver adgang til at hæve kontrakten uden varsel;
- b) hvis handelsagenten hæver kontrakten, medmindre dette er berettiget som følge af omstændigheder, der skyldes agenturgiveren, eller som følge af alder, svagelighed eller sygdom hos handelsagenten, således at det ikke med rimelighed kan kræves af ham, at han fortsætter sin virksomhed;
- c) hvis handelsagenten efter aftale med agenturgiveren overfører sine rettigheder og forpligtelser ifølge agenturkontrakten til en anden.

Artikel 19

Parterne kan ikke, før kontrakten er ophørt, fravige artikel 17 og 18 til skade for handelsagenten.

Artikel 20

1. Med henblik på dette direktiv betegnes en aftale, som begrænser handelsagentens udøvelse af erhvervsvirksomhed efter kontraktens ophør, som en konkurrenceklausul.
2. En konkurrenceklausul er kun gyldig, hvis og i det omfang den
 - a) er indgået skriftligt, og
 - b) vedrører det geografiske område eller den kundekreds og det geografiske område, som handelsagenten har fået tildelt, samt de varetyper, som han havde i agentur i henhold til kontrakten.
3. Konkurrenceklausulen kan højst gælde i to år efter kontraktens ophør.
4. Denne artikel berører ikke nationale retsregler, som fastsætter andre restriktioner for konkurrenceklausulernes gyldighed eller anvendelse, eller som fastsætter, at domstolene kan begrænse parternes forpligtelser i henhold til en sådan aftale.

KAPITEL V

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 21

En medlemsstat har ikke i henhold til nogen bestemmelse i dette direktiv pligt til at kræve offentliggørelse af oplysninger, hvis sådan offentliggørelse er uforenelig med samfundsinteresser i den pågældende stat.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne sætter inden den 1. januar 1990 de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Disse bestemmelser finder i det mindste anvendelse på de kontrakter, der indgås efter bestemmelsernes ikrafttræden.

De finder anvendelse på løbende kontrakter senest den 1. januar 1994.

2. Fra meddelelsen af dette direktiv fremsender medlemsstaterne til Kommissionen teksten til de vigtigste administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de udsteder på det af dette direktiv omfattede område.

3. Imidlertid ændres datoen den 1. januar 1990 i stk. 1, første afsnit, for så vidt angår Irland og Det forenede Kongerige til den 1. januar 1994.

For så vidt angår Italien ændres nævnte dato til den 1. januar 1993 med hensyn til de forpligtelser, der følger af artikel 17.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1986.

På Rådets vegne

M. JOPLING

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1986

om ændring af direktiv 79/174/EØF om programmet for bekæmpelse af oversvømmelser i
Hérault-dalen

(86/654/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det euro-
pæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 6, stk. 1, i direktiv 79/174/EØF ⁽³⁾ bestemmes det,
at foranstaltningens varighed er syv år fra datoen for
anvendelsen af nævnte direktiv; denne frist udløb den 8. maj
1986;de i direktiv 79/174/EØF fastsatte arbejder vil ikke kunne
videreføres og afsluttes inden for de oprindeligt fastsatte
frister —*Artikel 1*

Artikel 6, stk. 1, i direktiv 79/174/EØF affattes således:

»1. Foranstaltningens varighed er ti år fra datoen for
anvendelsen af dette direktiv.«*Artikel 2*

Dette direktiv er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1986.

På Rådets vegne

M. JOPLING

Formand⁽¹⁾ EFT nr. C 276 af 1. 11. 1986, s. 10.⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 12. december 1986 (endnu ikke offentlig-
gjort i Tidende).⁽³⁾ EFT nr. L 38 af 14. 2. 1979, s. 18.

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1986

om fællesskabslisten over ugunstigt stillede landbrugsområder i henhold til direktiv 75/268/EØF (Frankrig)

(86/655/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets direktiv 75/271/EØF af 28. april 1975 om fællesskabslisten over ugunstigt stillede landbrugsområder i henhold til direktiv 75/268/EØF ⁽⁴⁾, suppleret ved direktiv 76/401/EØF ⁽⁵⁾, 76/631/EØF ⁽⁶⁾ og 77/178/EØF ⁽⁷⁾, fastsættes de områder i Den franske Republik, der betegnes som ugunstigt stillede i henhold til artikel 3, 4 og 5 i direktiv 75/268/EØF;

den franske regering har i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 75/268/EØF anmodet Kommissionen om en udvidelse af fællesskabslisten over ugunstigt stillede landbrugsområder i henhold til artikel 3, stk. 4, i samme direktiv på grundlag af de i direktiv 75/271/EØF anførte kriterier;

denne anmodning vedrører klassificering af 474 421 ha, heraf 237 985 ha i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 75/268/EØF og 236 436 ha i henhold til artikel 3, stk. 5, i samme direktiv;

de to typer områder, som Kommissionen har fået meddelelse om, opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 4 og 5, i direktiv 75/268/EØF; den førstnævnte type svarer til kendetegnene for ugunstigt stillede områder, der trues af affolkning, hvor vedligeholdelse af den naturlige struktur er nødvendig, og som består af ensartede landbrugsområder med hensyn til naturlige produktionsbetingelser, og sidstnævnte type svarer til kendetegnene for områder med særlige ulemper;

ifølge den pågældende medlemsstats oplysninger er disse områder forsynet med tilstrækkelig kollektiv udbygning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

De i Den franske Republik beliggende områder, som er anført i bilaget, udgør en del af fællesskabslisten over ugunstigt stillede landbrugsområder i henhold til artikel 3, stk. 4 og 5, i direktiv 75/268/EØF.

Artikel 2

Dette direktiv er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1986.

På Rådets vegne
M. JOPLING
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 12. december 1986 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 223 af 16. 8. 1976, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 58 af 3. 3. 1977, s. 22.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO

I — ZONES DÉFAVORISÉES AU SENS DE L'ARTICLE 3 PARAGRAPHE 4 DE LA DIRECTIVE 75/268/CEE

Zones à ajouter:

CANTONS	COMMUNES OU PARTIES DE COMMUNES
18 — Département du Cher	
<i>Arrondissement de Bourges</i>	
Sancergues	Marseilles-les-Aubigny
<i>Arrondissement de Saint-Amand-Montrond</i>	
La Guerche-sur-l'Aubois	Âpremont-sur-Allier, La chapelle-Hugon, Le Chautay, Cours-les-Barres, Cuffy, Germigny l'Exempt, La Guerche-sur-l'Aubois, Jouet-sur-l'Aubois, Torteron
Nérondes	Blet, Charly, Croizy, Flavigny, Ignol, Nérondes, Ourouer-les-Bourdelins, Saint-Hilaire-de-Gondilly, Tendron
Sancoins	Augy-sur-l'Aubois, Givardon, Grossouvre, Mornay-sur-Allier, Neuilly-en-Dun, Neuvy-le-Barrois, Sagonne, Saint-Aignan-des-Noyers, Sancoins, Vereaux
Charenton-du-Cher	Bannegon, Bessais le Fromental, Charenton-du-Cher, le Pondy, Saint Pierre-les-Etieux, Vernais
31 — Département de la Haute-Garonne	
<i>Arrondissement de Toulouse</i>	
Caraman	Albiac, Beauville, Le Faget, Francarville, Louvens-Lauragais, Mascarville, Prunet, Saussens, Toutens, Vendine
Fronton	Bouloc, Fronton, Gargas, Vacquiers, Villaudric, Villeneuve-lès-Bouloc
Lanta	Aigrefeuille, Aurin, Bourg-Saint-Bernard, Lanta, Lauzerville, Preserville, Sainte-Foy-d'Aigrefeuille, Saint-Pierre-de-Lages, Tarabel, Vallesvilles
Montastruc-la-Conseillère	Azas, Bessières, Buzet/Tarn, Gemil, Montjoire, Montpitot, Paulhac, Roquesrière, Saint-Jean-Lherm
Nailloux	Cagnac, Gibel, Mauvaisin, Monestrol Montgeard, Nailloux, Saint-Léon, Seyre
Revel	Belesta-en-Lauragais, Falga, Juzes, Maurens, Montegut Lauragais, Mourvilles Hautes, Nogaret, Revel, Saint-Felix-Lauragais, Saint-Julia, Vaudreuille, Vaux, Roumens
Verfeil	Bonrepos Riquet, Gaure, Lavalette, Saint-Marcel-Paulel, Saint-Pierre, Verfeil
Villefranche-de-Lauragais	Avignonet-Lauragais, Beauteville, Cessales, Folcarde, Gardouch, Lagarde, Lux, Montclar-Lauragais, Montesquieu-Lauragais, Montgaillard-Lauragais, Renneville, Rieumajou, Saint-Germier, Saint-Rome, Saint-Vincent, Trebons-sur-la-Grasse, Vallegue, Vieillevigne, Villefranche
Villemur-sur-Tarn	Bondigoux, Le Born, Layrac-sur-Tarn, Magdelaine-sur-Tarn, Mirepoix-sur-Tarn, Villema-tier, Villemur-sur-Tarn
47 — Département de Lot-et-Garonne	
<i>Arrondissement de Villeneuve-sur-Lot</i>	
Castillonnes	Cahuzac, Castillonnes, Douzains, Ferrensac, Lalandusse, Lougratte, Montauriol, Serignac-Peboudou
Monflanquin	Lacaussade, Laussou, Monflanquin, Monségur, Montagnac-sur-Lède, Paulhiac, Saint-Aubin, Salles, Sauvetat-sur-Lède (la), Savignac-sur-Leyze
Villereal	Bournel, Devillac, Doudrac, Mazières-Naresse, Montaut, Rayet, Saint-Etienne-de-Villereal, Saint-Eutrope-de-Born, Villereal
Cancon	Beaugas, Cancon, Casseneuil, Castelnau-de-Gratecombe, Monbahus, Monviel, Moulinet, Pailloles, Saint-Maurice-de-Lestajel, Boudy-de-Beauregard
Monclar	Montastruc, Saint-Pastour, Tombeboeuf, Tourtrès, Villebramar

CANTONS	COMMUNES OU PARTIES DE COMMUNES
Lauzun	Agnac, Allemans-du-Dropt, Armillac, Bourgougnague, Laperche, Lauzun, Lavergne, Miramont-de-Guyenne, Montignac-de-Lauzun, Peyriere, Puysserampion, Roumagne, Saint-Colomb-de-Lauzun, Saint-Pardoux-Isaac, Segalas
Seyches	Cambes, Escassefort, Lachapelle, Montignac-Toupinerie, Puymiclan, Saint-Avit, Saint-Barthélémy-d-Agenais, Seyches
<i>Arrondissement de Nérac</i>	
Casteljaloux	Leyritz-Moncassin, Villefranche-du-Queyran
Mezin	Lannes (y compris: Villeneuve-de-Mezin), Mezin, Poudenas, Saint-Maure-de-Peyriac, Saint-Pé-Saint-Simon
89 — Département de l'Yonne	
<i>Arrondissement d'Auxerre</i>	
Toucy	Beauvoir, Diges, Dracy, Égleny, Fontaines, Lalande, Leugny, Levis, Lindry, Moulins-sur-Ouane, Parly, Pourrain, Toucy, Villiers-Saint-Benoît (y compris la Villotte)
Aillant-sur-Tholon	Merry-la-Vallée, Les Ormes, Sommechaie
Charny	Chevillon, Dicy, La Ferté-Loupière, Perreux, Prunoy, Villefranche-Saint-Phal

II — ZONES DÉFAVORISÉES AU SENS DE L'ARTICLE 3 PARAGRAPHE 5 DE LA DIRECTIVE 75/268/CEE

Zones à ajouter:

CANTONS	COMMUNES OU PARTIES DE COMMUNES
17 — Département de la Charente-Maritime	
<i>Arrondissement de la Rochelle</i>	
La Jarrie	Anais
Marans	Longèves
Courçon	Ferrières
<i>Arrondissement de Rochefort</i>	
Saint-Agnant	Champagne
Surgères	Saint-Pierre-d'Amilly, Saint-Saturnin-du-Bois, Saint-Mard, Vandré, Marsais
<i>Arrondissement de Saint-Jean-d'Angély</i>	
Loulay	Bernay, Courant, Lozay, Dœuil-sur-le-Mignon, Migré, Saint-Félix
Saint-Jean-d'Angély	Landes, Voissay
Saint-Savinien	Les Nouillers, Taillebourg
Tonnay-Boutonne	Annezay, Saint-Crépin, Saint-Laurent-de-la-Barrière, Chautemerle-sur-la-Soie, Saint-Loup, Chervettes, Nachamps, Puyrolland, Tonnay-Boutonne, Torxé, Puy-du-Lac, Saint-Crépin
<i>Arrondissement de Saintes</i>	
Saujon	Balanzac
Saintes-Sud	Écurat
Saint-Porchaire	Crazannes, Les Essards, Le Mung, Plassay, Port-d'Envaux, Sainte-Gemme, Sainte-Radegonde, Saint-Sulpice-d'Arnoult, Souligonne
<i>Arrondissement de Jonzac</i>	
Montendre	Rouffignac
Mirambeau	Saint-George-des-Agouts
Montlieu-la-Garde	Saint-Palais-de-Négrignac
26 — Département de la Drôme	
<i>Arrondissement de Valence</i>	
Saint-Donnat-sur-l'Herbasse	Arthémonay
Romans-sur-Isère	Crépol, Geyssans, Le Chalon, Saint-Michel-sur-Savasse
Le Grand-Serre	Hauterives
Saint-Vallier	Ratières, Saint-Avit
Grignan	Montjoyer, Salles-sous-Bois, Réauville, Roussas
Montélimar	La Touche, Portes-en-Valdaine, Rochefort-en-Valdaine
31 — Département de la Haute-Garonne	
<i>Arrondissement de Muret</i>	
Auterive	Miremont
Carbonne	Carbonne, Longages, Mauzac, Noé, Peyssies
Cazères	Cazères, Marignac-Laspeyres, Martres-Tolosane, Palaminy, BousSENS
Cintegabelle	Aignes, Cintegabelle
Le Fousseret	Lafitte-Vigordane, Saint-Élix-le-Château
Rieumes	Berat
Rieux-Volvestre	Lavelanet-de-Comminges, Saint-Julien, Salles-sur-Garonne

CANTONS	COMMUNES OU PARTIES DE COMMUNES
<i>Arrondissement de Toulouse</i>	
Grenade	Larra
Nailloux	Calmont
<i>Arrondissement de Saint-Gaudens</i>	
Barbazan	Huos, Martres-de-Rivière, Pointis-de-Rivière
Montrejeau	Bordes-de-Rivière, Clarac
Saint-Gaudens	Estancarbon, Labarthe-Inard, Miramont-de-Comminges
Saint-Martory	Beauchalot, Lestelle-Saint-Martory, Mancieux, Saint-Martory
38 — Département de l'Isère	
<i>Arrondissement de Grenoble</i>	
Saint-Marcellin	Montagne, Saint-Antoine, Sainte-Marcellin, Saint-Vérand
Saint-Étienne-de-Geoirs	Saint-Pierre-de-Bressieux, Saint-Siméon-de-Bressieux
Vinay	Vinay
Vif	Claix
Pont-en-Royans	Saint-Pierre-de-Chérennes
Touvet	Barraux, La Buisnière, La Flachère, Saint-Vincent-de-Mercuze
42 — Département de la Loire	
<i>Arrondissement de Roanne</i>	
Roanne-Nord	Le Bénisson-Dieu, Briennon, Mably
Roanne-Sud	Pouilly-les-Nonains, Saint-Léger-sur-Roanne, Villemontais, Lentigny, Ouches, Villerey
Saint-Haon-le-Châtel	Noailly, Saint-Germain-Lespinasse, Saint-Romain-la-Motte, Andierle, Saint-Haon-le-Vieux, Renaison, Saint-André-d'Apchon, Saint-Alban-les-Eaux
Perreux	Commelle-Vernay, Notre-Dame-de-Boisset, Parigny, Perreux, Saint-Vincent-de-Boisset
La Pacaudière	La Pacaudière, Saint-Forgeux-Lespinasse, Saint-Martin-d'Estreaux, Vivans, Changy
Charlieu	Pouilly-sous-Charlieu, Charlieu, Saint-Nizier-sous-Charlieu, Saint-Pierre-la-Noaille, Vougy, Chaudon
Saint-Symphorien-de-Lay	Pradines
45 — Département du Loiret	
<i>Arrondissement de Montargis</i>	
Châteaurenard	Melleroy
Châtillon-Coligny	Aillant-sur-Milleron, Châtillon-Coligny, Le Charme, Dammarie-sur-Loing, Sainte-Geneviève-des-Bois, Saint-Maurice-sur-Aveyron
Briare	Adon, Batilly-en-Puisaye, Breteau, Briare, Bonny-sur-Loire, La Bussière, Champoulet, Escignelles, Feins-en-Gâtinais, Faverelles, Dammarie-en-Puisaye, Ousson-sur-Loire, Ouzouer-sur-Trézée, Thau
Gien	Boismorand, Gien, Poilly-lez-Gien, Saint-Brisson-sur-Loire, Saint-Martin-sur-Ocre
Châtillon-sur-Loire	Autry-le-Châtel, Beaulieu, Cernoy-en-Berry, Châtillon-sur-Loire, Pierrefitte-ès-Bois, Saint-Firmin-sur-Loire
89 — Département de l'Yonne	
<i>Arrondissement d'Auxerre</i>	
Charny	Chambeugle, Charny, Chêne-Arnoult, Fontenouilles, Grand-Champ, Malicorne, Saint-Denis-sur-Ouanne, Marchais-Beton, Saint-Martin-sur-Ouanne
Bleneau	Bleneau, Champcevrains, Champignelles (y compris Louesmes), Rogny-les-Sept-Écluses, Saint-Privé, Tonnerre-en-Puisaye, Villeneuve-les-Genêts
Saint-Fargeau	Lavau, Mezilles, Saint-Fargeau (y compris Ronchères et Septifonds), Saint-Martin-des-Champs
Saint-Sauveur	Fontenoy, Lainsecq, Moutiers, Sainpuits, Sainte-Colombe-sur-Loing, Saints, Saint-Sauveur-en-Puisaye, Sougères-en-Puisaye, Thury, Treigny (y compris Perreuse)

RÅDETS BESLUTNING

af 22. december 1986

om ændring af beslutning 71/143/EØF om indførelse af et system til ydelse af finansiel bistand på mellemlang sigt

(86/656/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 103 og 108,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter høring af Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved beslutning 71/143/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, indførte Rådet et system til ydelse af finansiel bistand på mellemlang sigt, der i første omgang var gældende i fire år fra og med 1. januar 1972;

dette system er jævnligt blevet videreført og senest ved beslutning 84/655/EØF ⁽²⁾ forelængt med to år til den 31. december 1986;

medlemsstaternes forpligtelser på dette område bør fortsat gælde indtil overgangen til den endelige fase af Det europæiske monetære System;

ved forordning (EØF) nr. 1131/85 ⁽³⁾ blev lånerammen for mekanismen med fællesskabslån bestemt til støtte af medlemsstaternes betalingsbalancer forhøjet med 2 mia ECU; denne forhøjelse skulle indebære en tilsvarende reduktion af de samlede forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 1, i beslutning 71/143/EØF således at det samlede beløb, der kan ydes som mellemfristede fællesskabslån til støtte af medlemsstaternes betalingsbalancer, forbliver uændret —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Beslutning 71/143/EØF ændres således:

1. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Denne forpligtelse gælder indtil den 31. december 1988, medmindre iværksættelsen af den endelige fase af Det europæiske monetære System finder sted før denne dato.«

2. Bilaget affattes således:

»BILAG

For de i nærværende beslutnings artikel 1, stk. 1, omhandlede forpligtelser gælder følgende lofter:

Medlemsstat	millioner ECU	% af det samlede beløb
Belgien	875	6,28
Danmark	407	2,92
Tyskland	2 715	19,50
Grækenland	235	1,69
Spanien	1 132	8,13
Frankrig	2 715	19,50
Irland	158	1,13
Italien	1 810	13,00
Luxembourg	31	0,22
Nederlandene	905	6,50
Portugal	227	1,63
Det forenede Kongerige	2 715	19,50
<i>EØF i alt</i>	13 925	100,00«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdigt i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1971, s. 15.⁽²⁾ EFT nr. L 341 af 29. 12. 1984, s. 90.⁽³⁾ EFT nr. L 118 af 1. 5. 1985, s. 59.

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. december 1986

om ændring af afgørelse 85/8/EØF om en særlig fællesskabsindsats til bekæmpelse af fattigdom

(86/657/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Afgørelse 85/8/EØF ⁽⁴⁾ gør det muligt at gennemføre et program til bekæmpelse af fattigdom i Fællesskabet;

nævnte afgørelse danner grundlag for gennemførelse af en særlig fællesskabsindsats i ti medlemsstater i perioden 1985 til 1988;

som følge af Spaniens og Portugals tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber er det vigtigt, at nævnte fællesskabsindsats udvides til også at omfatte disse to medlemsstater;

der er derfor grund til at iværksætte konkrete aktioner, som omhandlet i artikel 1 i nævnte afgørelse, med henblik på at hjælpe ugunstigt stillede personer i disse to medlemsstater;

følgelig bør der ske en forhøjelse af det beløb, der skønnes nødvendigt til gennemførelse af de af afgørelsen omfattede foranstaltninger —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 1, i afgørelse 85/8/EØF affattes således:

»De midler, der skønnes nødvendige til gennemførelsen af de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger, beløber sig til 29 mio ECU over fire år (1985 til 1988).«

*Artikel 2*Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den får virkning fra femtedagen efter offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand⁽¹⁾ EFT nr. C 151 af 17. 6. 1986, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. C 227 af 8. 9. 1986, s. 152.⁽³⁾ EFT nr. C 263 af 20. 10. 1986, s. 16.⁽⁴⁾ EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985, s. 24.

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. december 1986

om indgåelse af aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988

(86/658/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 155, stk. 2, litra b), og artikel 167, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst ⁽¹⁾, ændret ved aftale undertegnet den 21. januar 1982 ⁽²⁾ og aftale undertegnet den 20. november 1985 ⁽³⁾, og midlertidigt forlænget i to perioder henholdsvis fra 16. januar 1986 til 30. april 1986 ⁽⁴⁾ og fra 1. til 31. maj 1986 ⁽⁵⁾, har de to parter ført forhandlinger med henblik på at fastlægge de ændringer og supplerende bestemmelser, der skal indsættes i denne aftale ved udløbet af protokollens anvendelsesperiode;

som et resultat af disse forhandlinger blev der den 1. oktober 1986 paraferet en protokol om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, som er omhandlet i ovennævnte aftale for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988;

i henhold til denne protokol bevarer fiskere fra det udvidede Fællesskab deres fiskerimuligheder i farvande henhørende under Senegals højhedsområde eller jurisdiktion;

i henhold til artikel 155, stk. 2, litra b), i tiltrædelsesakten påhviler det Rådet af fastlægge passende nærmere bestemmelser for helt eller delvis at tage hensyn til De kanariske Øers interesser i forbindelse med de afgørelser, der i hvert enkelt tilfælde vedtages, blandt andet med henblik på indgåelse af fiskeriaftaler med tredjelande; der bør i det foreliggende tilfælde foretages fastlæggelse af de pågældende nærmere bestemmelser;

for at fartøjer fra Fællesskabet kan genoptage det fiskeri, som har været afbrudt siden den 31. maj 1986, er det nødvendigt, at nævnte protokol godkendes snarest muligt; de to parter har derfor paraferet en brevveksling om midlertidig anvendelse af den protokol, der er paraferet, fra den 1. oktober 1986; denne aftale bør godkendes med forbehold af en endelig afgørelse i henhold til traktatens artikel 43 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen i form af brevveksling og til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

For at tage hensyn til De kanariske Øers interesser finder den i artikel 1 omhandlede protokol og, i fornødent omfang for dens gennemførelse, de bestemmelser i den fælles fiskeripolitik, der vedrører bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, ligeledes anvendelse på fartøjer, der fører spansk flag, og som er fast registreret i de registre, der føres af de på lokalt plan kompetente myndigheder (registros de base) på De kanariske Øer, på de betingelser, der er fastsat i note 6 i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 570/86 af 24. februar 1986 om definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde i samhandelen mellem Fællesskabets toldområde, Ceuta og Melilla og De kanariske Øer ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 226 af 29. 8. 1980, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. L 234 af 9. 8. 1982, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 361 af 31. 1. 1985, s. 87.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 75 af 20. 3. 1986, s. 53.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1986, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 56 af 1. 3. 1986, s. 1.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne den i artikel 1 omhandlede aftale i form af brevveksling med bindende virkning for Fællesskabet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand

AFTALE

i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988

A. Brev fra Senegals regering

Bruxelles, den

Hr.,

Under henvisning til den protokol, der er paraferet den 1. oktober 1986, om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988, har jeg den ære at meddele Dem, at Senegals regering er rede til at anvende denne protokol midlertidigt fra den 1. oktober 1986, indtil den træder i kraft i henhold til artikel 14 i nævnte protokol, forudsat at Det europæiske økonomiske Fællesskab er rede til at gøre det samme.

En første rate svarende til 50 % af den finansielle godtgørelse, der er fastsat i artikel 2 i protokollen, skal i så fald indbetales inden den 28. februar 1987.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De over for mig vil bekræfte, at Det europæiske økonomiske Fællesskab er indforstået med en sådan midlertidig anvendelse.

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*For regeringen
for republikken Senegal*

B. Brev fra Det europæiske økonomiske Fællesskab

Bruxelles, den

Hr.,

Jeg har den ære hermed at anerkende modtagelsen af Deres skrivelse af dags dato med følgende ordlyd:

»Under henvisning til den protokol, der er paraferet den 1. oktober 1986, om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988, har jeg den ære at meddele Dem, at Senegals regering er rede til at anvende denne protokol midlertidigt fra den 1. oktober 1986, indtil den træder i kraft i henhold til artikel 14 i nævnte protokol, forudsat at Det europæiske økonomiske Fællesskab er rede til at gøre det samme.

En første rate svarende til 50 % af den finansielle godtgørelse, der er fastsat i artikel 2 i protokollen, skal i så fald indbetales inden den 28. februar 1987.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De over for mig vil bekræfte, at Det europæiske økonomiske Fællesskab er indforstået med en sådan midlertidig anvendelse.«

Jeg har den ære over for Dem at bekræfte, at Det europæiske økonomiske Fællesskab er indforstået med en sådan midlertidig anvendelse.

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*På vegne af
Rådet for De europæiske økonomiske Fællesskaber*

PROTOKOL

om fastsættelse af de fiskerirettigheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988

PARTERNE I DENNE PROTOKOL ER —

under henvisning til aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og regeringen for republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, undertegnet den 15. juni 1979 og ændret ved aftale undertegnet den 21. januar 1982 og aftale undertegnet den 20. november 1985 —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

For perioden fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1988 fastsættes de i artikel 4 i ovennævnte aftale omhandlede lofter således:

1. For tunfiskerfartøjer, der har pligt til at lande hele fangsten i Senegal: 3 000 BRT.
2. For trawlere til fersk fangst, der
 - a) har pligt til at lande hele fangsten i Senegal: 1 000 BRT,
 - b) ikke har pligt til at lande hele fangsten i Senegal: —.
3. For tunfiskerfartøjer, der ikke har pligt til at lande hele fangsten i Senegal: 23 300 BRT.
4. For trawlere med fryseanlæg, der ikke har pligt til at lande hele fangsten i Senegal: 8 000 BRT; heraf:
 - a) pr. måned i protokollens gyldighedsperiode: 6 000 BRT,
 - b) i en periode på fire måneder årligt: 6 000 BRT foruden den under litra a) omhandlede tonnage.

Artikel 2

1. Den i aftalens artikel 9 omhandlede finansielle godtgørelse fastsættes for den i artikel 1 nævnte periode til 1,7 mia CFA-francs.
2. Godtgørelsesbeløbet indbetales på Senegals finansministeriums konto.

Artikel 3

De i artikel 1, stk. 2, og stk. 4, litra a) og b), anførte fiskerirettigheder kan efter anmodning fra Fællesskabet forhøjes til henholdsvis 1 500 BRT, 7 000 BRT og 7 000 BRT. I så fald forhøjes den i artikel 2 nævnte finansielle godtgørelse tilsvarende pro rata temporis.

Artikel 4

Fællesskabet deltager desuden med et beløb på 90 mio CFA-francs i finansieringen af et senegalesisk videnskabeligt program.

Beløbet stilles til rådighed for »Centre de recherches océanographiques de Dakar-Thiaroye (CRODT)« under »Institut sénégalais de recherche agricole (ISRA)«. De kompetente senegalesiske myndigheder fremsender til Kommissionens tjenestegrene en kortfattet rapport om anvendelsen af dette beløb.

Artikel 5

1. Parterne er enige om, at en forøgelse af den faglige kompetence og viden hos de personer, som beskæftiger sig med havfiskeri, er et vigtigt led i samarbejdets heldige gennemførelse. Fællesskabet letter i denne forbindelse senegalesiske statsborgeres adgang til institutioner i medlemsstaterne og stiller med henblik herpå i den i artikel 1 anførte periode ti studie- og uddannelsesstipendier af en varighed på højst fem år til rådighed inden for de forskellige videnskabelige, tekniske og økonomiske discipliner vedrørende fiskeri.

2. Litra D, »Uddannelsesstipendier og videnskabeligt program« i bilag I til aftalen ophæves.

Artikel 6

1. I perioden fra 1. marts 1987 til 28. februar 1988 forhøjes de i artikel 1 i denne protokol fastsatte lofter med:

- a) 500 BRT for tunfiskerfartøjer, der har pligt til at lande hele fangsten i Senegal;
- b) 6 000 BRT for trawlere til fersk fangst, der ikke har pligt til at lande hele fangsten i Senegal;
- c) 33 500 BRT for tunfiskerfartøjer, der ikke har pligt til at lande hele fangsten i Senegal;

d) 10 000 BRT for trawlere med fryseanlæg, der ikke har pligt til at lande hele fangsten i Senegal.

2. I ovennævnte periode fastsættes der lofter for langlinefartøjer til overfladefiskeri på 1 200 BRT.

Artikel 7

1. De i artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede trawlere til fersk fangst samt de i samme artikels stk. 1, litra d), omhandlede rejjetrawlere med fryseanlæg har tilladelse til at fiske uden for de første 12 sømil i farvande under senegalesisk jurisdiktion nord for 14°27' 00" nordlig bredde og uden for de første 25 sømil i farvande under senegalesisk jurisdiktion syd for 14°27' 00" nordlig bredde.

2. De i artikel 6, stk. 2, omhandlede langlinefartøjer har tilladelse til at operere i følgende zoner:

- uden for de første 15 sømil nord for 14°45' 00" nordlig bredde;
- uden for de første 25 sømil syd for 14°45' 00" nordlig bredde.

Artikel 8

Som modydelse for den i artikel 6 nævnte forhøjelse af fiskerirettighederne fastsættes Fællesskabets finansielle godtgørelse for den i nævnte artikel omhandlede periode til 1,5 mia CFA-francs.

Artikel 9

Licenserne er gyldige i hele den i artikel 1 nævnte periode. Licenser, der udstedes til de i artikel 1, stk. 4, litra b), omhandlede fartøjer, er dog gyldige i fire måneder, og licenser, der udstedes i henhold til artikel 6, i tolv måneder.

Artikel 10

Ethvert EF-fartøj, der har til hensigt at drive fiskeri i Senegals fiskerizone, underretter den under »Projet de Protection et Surveillance des Pêches de Sénégal (PSPS)« hørende radiostation hver gang, det sejler ind i eller forlader zonen. Kaldesignalet meddeles rederne, når fiskerilicensen udstedes. Et fartøj, der driver fiskeri uden at have underrettet PSPS om sin tilstedeværelse i zonen, betragtes som et fartøj uden licens.

Artikel 11

Som en fravigelse af bestemmelserne i aftalens artikel 8 og i bilag I til aftalen gælder følgende:

1. Bestemmelserne i aftalens artikel 8, stk. 1, finder ikke anvendelse på trawlere til fersk fangst.

2. Litra A, punkt 1.6 affattes således:

»Gebyrerne fastsættes efter følgende tabel:

a) trawlere, som lander hele fangsten:

16 250 CFA-francs/BRT/år for fartøjer, som fisker efter rejer,

15 000 CFA-francs/BRT/år for andre fartøjer;

b) trawlere, som ikke lander hele fangsten, og som fisker hele året:

32 500 CFA-francs/BRT/år for fartøjer, som fisker efter rejer,

27 500 CFA-francs/BRT/år for andre fartøjer;

c) trawlere, som ikke lander hele fangsten, og som fisker i en periode på fire måneder, der er fastlagt for hvert fartøj i henhold til en samlet plan for fiskeriet, der hvert halve år af Fællesskabet fremsendes til Senegals regering: 20 000 CFA-francs/BRT;

d) for licenser, som udstedes i medfør af artikel 6, fastsættes gebyrerne pro rata efter licensernes gyldighedsperiode.

3. Litra A, punkt 1.6, litra d) og e), erstattes med følgende litra A, punkt 1.7:

a) Tunfiskerfartøjer og langlinefartøjer, som lander hele fangsten: 2 CFA-francs/kg fangst.

b) Tunfiskerfartøjer og langlinefartøjer, som ikke lander hele fangsten: 7 CFA-francs/kg fangst.

c) De i litra b) omhandlede licenser udstedes, når der til »Secrétariat d'État à la Pêche Maritime« er indbetalt et fast beløb på 350 000 CFA-francs pr. fartøj som forskud på disse gebyrer, svarende til 50 tons tun eller sværdfisk pr. vodfiskerfartøj til tunfiskeri eller pr. langlinefartøj, pr. år.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber foretager ved udløbet af denne protokol en foreløbig opgørelse over de skyldige gebyrer for fangstsæsonen på grundlag af hver reders fangstjournal, der på samme tid indsendes til de senegalesiske myndigheder og de kompetente tjenestegrene i Kommissionen. Det dertil svarende beløb indbetales af hver reder til »Secrétariat d'État à la Pêche Maritime« senest den 31. december 1987.

Kommissionen foretager den endelige opgørelse af de skyldige gebyrer efter en kontrol af fangstmængderne, der gennemføres af »Centre de Recherches Océanographiques de Dakar-Thiaroye (CRODT)«.

Denne endelige opgørelse indsendes til de senegalesiske myndigheder og meddeles rederne, som har en frist på tredivede dage til at indfri deres finansielle forpligtelser.

Selv om opgørelsen skulle vise et lavere beløb end det ovenfor omhandlede forskud, får rederne ikke forskellen tilbagebetalt.

4. I litra C, nr. 1, indsættes følgende:

»For så vidt angår tunfiskerfartøjer til fersk fangst, sætter parterne sig som mål, at der i senegalesiske havne mindst landes 3 500 tons tun årligt regnet fra den 1. marts 1987.

Såfremt den samlede mængde, der i løbet af fangstsæsonen landes af den pågældende flåde, ikke når op på denne mindstemængde på grund af en uforudselig udvikling i bestanden eller i denne flådes struktur, rådfører parterne sig omgående med hinanden for at søge og fremme løsninger, der kan føre til, at denne mængde nås.«

5. Litra C, nr. 2, affattes således:

»Tunfiskerfartøjer med fryseanlæg er forpligtet til at lande 11 000 tons tun pr. år regnet fra den 1. marts 1987 til den gældende verdensmarkedspris i henhold til et program, der fastlægges efter fælles aftale mellem rederne i Fællesskabet og de senegalesiske konserverfabrikanter. I tilfælde af uenighed om tidsplanen for landingerne, træder den i aftalens artikel 11 omhandlede blandede kommission sammen ved ekstraordinær samling på anmodning af en af parterne.

I den første del af denne protokols anvendelsesperiode, fra 1. oktober 1986 til 28. februar 1987, pålægges det tunfiskerfartøjer med fryseanlæg at lande mindst 1 833 tons tun til den gældende verdensmarkedspris.«

6. Litra C, nr. 3, affattes således:

»Trawlere med fryseanlæg lander til prisen på det lokale marked 130 kg fisk og krebsdyr pr. BRT pr. halvår. Enhver undladelse af at opfylde denne forpligtelse til landing af fangster medfører for den skyldige følgende sanktioner fra Senegals myndigheder:

— en bøde på 300 000 CFA-francs pr. ton, der ikke er landet;

— inddragelse uden fornyelse af licensen for det pågældende fartøj eller for et andet fartøj, der drives af samme reder.

Som sikkerhed for, at bøden betales, udstedes licensen mod, at der af en bank i Senegal stilles en garanti på 39 000 CFA-francs pr. BRT pr. halvår.«

Artikel 12

Indbetaler Fællesskabet ikke de i artikel 2, 4, 5 og 8 omhandlede beløb, suspenderes fiskeriaftalen.

Artikel 13

Indtil datoen for udløbet af den fiskeriaftale, som er indgået mellem kongeriget Spaniens regering og republikken Senegals regering, og som fra den 1. januar 1986 forvaltes af Fællesskabet, berøres rettigheder og forpligtelser i henhold til nævnte aftale ikke af nærværende protokol.

Artikel 14

Denne protokol træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

Den anvendes fra den 1. oktober 1986 til den 28. februar 1988.

RÅDETS HENSTILLING

af 22. december 1986

om samordnet indførelse af et tjenesteintegreret digitalnet (ISDN) i Det europæiske Fællesskab

(86/659/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

som henviser til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

som henviser til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

som henviser til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

som tager følgende i betragtning:

I henstilling 84/549/EØF ⁽⁴⁾ opfordres der til at indføre tjenester på grundlag af en fælles harmoniseret metode inden for telekommunikation;

de ressourcer, som telekommunikationsnettene stiller til rådighed, bør udnyttes, for at Fællesskabet kan bevare sin konkurrenceevne på verdensmarkedet stillet over for den hurtige udvikling inden for telekommunikationssektoren;

de tekniske ressourcer, som et tjenesteintegreret digitalnet (Integrated Services Digital Network — ISDN) stiller til rådighed, åbner mulighed for en lang række harmoniserede kompatible tjenester for alle Fællesskabets brugere, og for nye kommunikationsmidler for lyd, skrift og billede;

den nuværende investering i digitale centraler og digitalt transmissionsudstyr i medlemsstaterne gør det muligt at overveje at udvikle et tjenesteintegreret digitalnet;

gennem en samordnet politik for indførelse af ISDN kan der etableres et europæisk marked for telefon- og edb-terminaler, der i kraft af sin størrelse kan skabe de nødvendige udviklingsbetingelser, således at de europæiske telekommunikationsindustrier kan bevare og udvide deres andel af verdensmarkederne;

Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽⁵⁾ bør gennemføres;

der bør tages hensyn til Rådets direktiv 86/361/EØF af 24. juli 1986 om første fase af den gensidige anerkendelse af

typegodkendelser af teleterminaludstyr ⁽⁶⁾ og til Rådets forordning (EØF) nr. 3300/86 af 27. oktober 1986 om gennemførelse af et fællesskabsprogram til udvikling af visse ugunstigt stillede regioner i Fællesskabet gennem bedre adgang til avancerede telekommunikationstjenester (STAR-programmet) ⁽⁷⁾;

der bør gøres brug af EF-finansieringsinstrumenternes potentiel til at fremme udviklingen af infrastrukturer i medlemsstaterne;

anvendelse af en sådan politik bør behørigt tage hensyn til beskyttelse af abonnenternes privatliv;

iværksættelse af en sådan politik vil medføre, at der på fællesskabsniveau skabes et tættere samarbejde mellem telekommunikationsindustrien og administrationerne og anerkendte private telekommunikationsselskaber, i det følgende benævnt »teleadministrationerne«;

gruppen af højtstående embedsmænd inden for telekommunikation (SOGT) har afgivet positiv udtalelse, hvori det hedder, at de detaljerede henstillinger, der er udarbejdet af gruppen vedrørende analyser og prognoser (GAP), udgør et strategisk grundlag for udvikling af et tjenesteintegreret digitalnet (ISDN), der vil sætte abonnenter i Europa i stand til at kommunikere effektivt og økonomisk;

teleadministrationerne, Den europæiske konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) og producenterne af telekommunikationsudstyr i medlemsstaterne har afgivet positiv udtalelse om nævnte henstillinger —

HENSTILLER:

1. at teleadministrationerne iværksætter de i bilaget anførte detaljerede anbefalinger vedrørende en samordnet indførelse af et tjenesteintegreret digitalnet (ISDN) i Fællesskabet;
2. at der ved iværksættelsen af anbefalingerne lægges særlig vægt på:
 - a) standardisering og implementering af S/T-grænsefladen,
 - b) den fastlagte tidsplan,
 - c) målsætningen for nettets markedsandel i den udstrækning, dette er foreneligt med strategierne på handelsområdet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 157 af 24. 6. 1986, s. 3.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 12. december 1986 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 17. december 1986 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 298 af 16. 11. 1984, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 217 af 5. 8. 1986, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 305 af 30. 10. 1986, s. 1.

3. at teleadministrationerne fortsætter det harmoniseringsarbejde inden for CEPT, navnlig for så vidt angår de målsætninger og de tidsplaner, der er opstillet i bilaget med hensyn til ISDN-specifikationer, der endnu ikke er fuldt udarbejdet;
4. at teleadministrationerne træffer de fornødne foranstaltninger til at lette en samordnet indførelse af et tjenesteintegreret digitalnet, herunder foranstaltninger med henblik på implementering af CEPT-specifikationer i udstyr, der berøres af det tjenesteintegrerede digitalnet;
5. at Fællesskabets finansieringsinstrumenter inden for interventionsrammerne tager hensyn til denne henstilling, bl.a. for så vidt angår den investering, der er nødvendig for implementering af et tjenesteintegreret digitalnet;
6. at medlemsstaternes regeringer tilskynder teleadministrationerne til at efterkomme denne henstilling, og
7. at medlemsstaternes regeringer ved udgangen af hvert år, begyndende med 1987, underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet, og hvilke problemer der kan opstå i forbindelse med gennemførelsen af denne henstilling. Kommissionen og gruppen af højtstående embedsmænd inden for telekommunikation (SOGT), der blev nedsat af Rådet den 4. november 1983, fører aktivt tilsyn med forløbet af arbejdet med henblik på at fastslå, om programmets tidsfrister overholdes, og om programmet som helhed gennemføres på en tilfredsstillende måde. Kommissionen forelægger hvert år en rapport til Europa-Parlamentet om forløbet af arbejdet.

Udfærdigt i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand

BILAG

DETALJEREDE ANBEFALINGER VEDRØRENDE EN SAMORDNET INDFØRELSE AF ET TJENESTE-INTEGRERET DIGITALNET (ISDN) I FÆLLESSKABET

1. ANBEFALINGER MED HENBLIK PÅ EN HURTIG SAMORDNING AF EUROPÆISK AKTIVITET VEDRØRENDE INDFØRELSEN AF ISDN

Alle anbefalinger i det følgende hører sammen og bør ikke adskilles.

1.1. Den generelle filosofi bag anbefalingerne

Alle medlemsstater er enige om, at det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) (abonenttilslutning ved 144 Kbit/sek. og 2 Mbit/sek.) bør opfattes som en naturlig videreudvikling af telefonnettet, dvs. at det skal bruges af både erhvervslivet og private abonnenter, og at det nuværende telefonnets struktur ikke bør ændres fundamentalt af denne udvikling. De første afgørelser må tage hensyn hertil.

Ikke desto mindre vil den hastighed, hvormed ISDN slår igennem på markedet, afhænge af talrige økonomiske, sociale og kulturelle faktorer og naturligvis af nettets gennemslagskraft, dvs. udbredelsen eller den faktiske gennemtrængning af de nye tjenester på et givet tidspunkt.

Det er klart, at erhvervslivet i alle lande har betydeligt større forventninger og krav til tjenesterne end de private abonnenter.

Indtrængningen i erhvervssektoren vil ske gennem levering af multitjeneste PABC'er og af ISDN-abonenttilslutninger. Et vigtigt forslag går ud på, at de terminaler, som tilkøbes ISDN's basistilslutning og bag PABC'erne, også bør være kompatible, hvilket nødvendiggør en fælles standard for både offentlige og private net.

Der kan kun skabes en væsentlig efterspørgsel hos private ved gennem en længere periode at føre en kraftig udbudspolitik byggende på forventet efterspørgsel, således at de nye tjenesters indtrængning på markedet når op over den kritiske masse og dermed får bolden til at rulle.

Denne politik bør støttes af markedsførings- og takseringsindgreb til stimulering af efterspørgslen.

1.2. Definering af grænsefladen mellem det offentlige og det private net

Der anbefales en standardiseret fysisk grænseflade mellem ISDN-terminaler og det offentlige net.

Denne bør være på CCITT S- eller T-referencepunktet og bør være i overensstemmelse med CCITT- og CEPT-henstillingerne.

Ved basistilslutninger (dvs. 144 Kbit/sek.) må de fysiske grænseflader ved S- og T-referencepunkterne være identiske. Denne terminalgrænseflade bør ligeledes tilbydes af PABC-fabrikkerne, således at der kan opnås en fælles udformning af terminaler.

Det ovennævnte indebærer, at det for en basistilslutning gælder, at operatøren af det offentlige net må tilbyde mindst NTL-funktionen.

Det haster med at opnå enighed mellem teledistributionerne inden for CEPT om en standardiseret fysisk grænseflade ved T-referencepunktet for primærtaksttilslutning (dvs. 2 048 Kbit/sek.).

Det er klart, at PABC-multitjenester i en overgangsfase på adskillige år vil anvende forskellige standarder, men disse PABC'er bør så snart som muligt udover disse standarder kunne tilbyde S-grænsefladen. Fabrikanternes repræsentanter var enige i dette punkt.

2. TJENESTER, DER SKAL VÆRE DEFINERET OG SPECIFICERET I DETALJER INDEN UDGANGEN AF 1986, OG SOM SKAL VÆRE TIL RÅDIGHED I ALLE MEDLEMSLANDENE FRA OG MED 1988

Følgende områder skal være specificeret i detaljer senest ved udgangen af 1986:

a) Opkoblingstjeneste

Kredsløbskøbet, transparent, 64 Kbit/sek.

b) Teletjenester

— 3,1 KHz telefoni ved 64 Kbit/sek.,

— faksimile ved 64 Kbit/sek. (gruppe IV)

- teletex ved 64 Kbit/sek.,
- samtidig teletex/faksimile ved 64 Kbit/sek.

c) *Supplerende tjenester*

For at forbedre tjenesterne bør der implementeres et fælles sæt af supplerende tjenester i medlemslandene. Formålet med disse ekstratjenester er at supplere de nuværende tjenester i telefonnettet og de tjenester, definitionen af ISDN-protokollerne åbner mulighed for, (Procedurer for underadressering, terminalportabilitet, abonnent-til-abbonent signalering i opkaldsstyremeddelelser må specificeres, selv om implementeringen først forventes på et senere tidspunkt).

Teleadministrationerne opfordres til inden for CEPT at opstille følgende supplerende tjenester:

- banke på (samtale venter),
- identifikation af indkommende opkald,
- lukket brugergruppe (denne tjeneste kan implementeres på et senere tidspunkt i enkelte lande),
- direkte gennemvalg (direkte selvvalg af lokalnummer).

d) *Adaptorer* (for tilslutning af eksisterende terminaler til ISDN via s-grænsefladen)

- X.21-adaptor,
- X.25-adaptor på B-kanalen (for tilgang til pakkekoblede tjenester),
- analog/digital adaptor specificeret på basis af nationale behov.

Bemærkning 1

Defineringen af persondatamaters brug af opkoblingstjenesten ved 64 Kbit/sek. skal gøres til genstand for særlig opmærksomhed.

Bemærkning 2

Kompatibiliteten mellem kredsløbskoblede og pakkekoblede tjenester, hvor kompatibiliteten kan tilvejebringes enten i terminalen eller i nettet, skal gøres til genstand for særlig opmærksomhed.

3. **TJENESTER, DER SKAL VÆRE SPECIFICERET INDEN UDGANGEN AF 1987, OG SOM KAN IMPLEMENTERES I TIDSRUMMET 1988 TIL 1993**

(den nøjagtige dato for introduktionen af disse tjenester vil blive fastlagt så hurtigt som muligt)

a) *Opkoblingstjeneste*

Pakke-koblet tjeneste under anvendelse af D-kanalen. Teleadministrationerne opfordres til inden for CEPT at studere anvendeligheden af pakkekoblingstjenester i forbindelse med teletjenester, herunder videotex, teletex, meddelelsetjenester og teleaktion.

b) *Teletjenester ved 64 Kbit/sek.*

For at stimulere efterspørgslen foreslås det, at følgende liste af teletjenester får prioritet:

- telefoni (7 KHz) ved 64 Kbit/sek.,
- audiokonference ved 64 Kbit/sek.,
- alfageometrisk videotex ved 64 Kbit/sek.,
- billedoverførsel og datamatkommunikation ved 64 Kbit/sek. Teleadministrationerne opfordres til inden for CEPT for disse to teletjenesters vedkommende at indkredse mulige tjenester og at udarbejde detaljerede specifikationer for de tidligste tjenester.

c) *Adaptorer*

- X.21 bis,
- for asynkrone terminaler (V 24).

d) *Supplerende tjenester*

Teleadministrationerne opfordres til inden for CEPT inden udgangen af 1987 at behandle følgende liste over supplerende tjenester, der er baseret på CEPT's egen liste:

- Debiteringsadvisering,
- Automatisk tilbagekald,

- Telefonmøde,
- Viderestilling,
- Friopkald,
- Identificering af chikaneopkald,
- Trepårtssamtaler,
- Identificering af kaldt abonnent.

Bemærkning

Indførelse af disse supplerende tjenester forudsætter ISUP (ISDN user part). Dersom denne ikke findes, kan indførelsen af disse tjenester via TUP + (enhanced Telephone User part) blive begrænset.

4. **TJENESTER, DER SKAL VÆRE SPECIFICERET INDEN UDGANGEN AF 1990**

a) *Teletjenester baseret på pakke-kobling*

(under forudsætning af at teleadministrationerne enes om nødvendigheden af at specificere sådanne tjenester, jf. afsnit 3, litra a))

- teletex,
- videotex,
- meddelelsetjenester (jf. CCITT rekommandationerne i serie X400),
- teleaktion, dvs. et sæt af tjenester, som giver brugerne en pålidelig overførsel af små mængder pakkedimensioneret information. Denne tjeneste kan tilpasses til adskillige teletjenester: telealarmering, teleovervågning, televarsling, telebetjening, telemetri, teleindkøb m.fl.

b) *Teletjeneste baseret på 64 Kbit/sek.*

- audiografi ved 64 Kbit/sek.,
- alfafotografisk videotex ved 64 Kbit/sek.,
- telefoni med billedoverførsel ved 64 Kbit/sek., hvis dette er muligt.

c) *Supplerende tjenester*

Der skal fortsat arbejdes med dette.

5. **NUMMERERING, ADRESSERING OG SIGNALERING**

Det henstilles til teleadministrationerne at udarbejde fuldstændige CEPT-rekommandationer for ISUP (ISDN user part), SCCP (Signalling Connection Control Part) og TCAP (Transaction Capabilities), således at der snarest muligt kan tilvejebringes en fælles standard i Europa.

Som en midlertidig løsning henstilles det til teleadministrationerne fra og med 1988, og når CCITT nr. 7 indføres, at de internationale digitalcentraler (forbundet med digitale, og eventuelt analoge, kredsløb) sammenkobles ved hjælp af TUP + (enhanced Telephone User Part) med henblik på både PSTN- og ISDN-tjenester.

Teleadministrationerne opfordres til inden for CEPT at udarbejde detaljerede tekniske specifikationer inden udgangen af 1986.

Det er nødvendigt med driftskompatibilitet i forhold til det eksisterende offentlige telefonnet, bl.a. således at de forskellige teletjenester og terminaler kan identificeres.

Bemærkning

TUP + er baseret på CCITT's rødbogs-TUP, udbygget med henblik på opfyldelse af ISDN-kravene, herunder ovennævnte supplerende tjenester.

6. **TAKSTOVERVEJELSER**

Spørgsmålet om takstniveauer og strukturer for ISDN er af fundamental betydning for, hvor hurtigt systemet vil vinde indpas.

På længere sigt, eller en uundgåelig periode med høje investeringsomkostninger, skulle investeringsniveauet pr. basistilslutning kunne tåle sammenligning med niveauet i det nuværende telefonnet med en investeringsstruktur afpasset efter en transmissions- og digitalkoblingstype, som kan være forskellig fra den i dag benyttede.

Adskillige undersøgelser vedrørende ISDN-taksterne mangler endnu at blive færdiggjort. Teleadministrationerne opfordres til inden for CEPT at undersøge følgende forslag.

- På baggrund af de nuværende tendenser bør taksterne for alle tjenester inklusive telefoni være mindre afhængige af afstanden end på nuværende tidspunkt (idet man altid må være opmærksom på problemerne i forbindelse med transitomkostninger gennem andre lande).
- I overgangsfasen fra det analoge net til ISDN, dvs. perioden 1988 til 1993, anmodes teleadministrationerne inden for CEPT om at undersøge sammenhængen mellem på den ene side den takstgrænse, der gælder for ISDN-tjenester og for basistilslutninger til ISDN, og på den anden side de takster, der gælder for telefoni.
- Taksterne bør for teletjenester, som anvender samme opkoblingstjeneste, være uafhængige af teletjenesten. Alle ydelser fra nettet bør nemlig betales uafhængigt af anvendelsen af opkoblingstjenesten.
- Der bør opnås enighed om størrelsesforholdet mellem den månedlige leje for primærtaksttilslutning (2 048 Kbit/sek.) og lejen for basistilslutning (144 Kbit/sek.). Et størrelsesforhold på 10:1 kan overvejes.

7. SAMMENKOBLING AF MEDLEMSSTATERNES ISDN-FORSØG

Teleadministrationer, der på nationalt plan foretager forsøg med ISDN før den fulde implementering af disse rekommandationer, bør så vidt muligt bestræbe sig på at sammenkoble disse tjenester med henblik på så hurtigt som muligt at tilvejebringe erfaring med ISDN i Europa.

8. GENNEMTRÆNGNING PÅ MARKEDET

Prognoser over efterspørgslen på nye områder som f.eks. ISDN-tjenester giver ikke noget særligt relevant grundlag for markedsplanlægningen.

Ikke desto mindre er det realistisk at opstille mål, som vil kunne nås i løbet af de kommende otte år, dvs. inden udgangen af 1993, med henblik på en sådan indtrængning af ISDN på markedet for tjenester og terminaler, at dette kan nå en moden fase.

Målsætningen bør være en passende geografisk dækning og en passende gennemtrængningsgrad på nationalt plan i de enkelte lande.

Teleadministrationernes planlægning bør tage sigte på, at antallet af ISDN-tilslutninger i 1993 skal udgøre 5 % af de i 1983 direkte tilsluttede abonnenter. Dette tal afhænger bl.a. af, om industrien er i stand til at tilvejebringe omkostningseffektive ISDN-løsninger for infrastrukturen og terminaludstyret.

Den geografiske dækning skal være tilstrækkelig stor til at 80 % af brugerne har mulighed for at blive tilsluttet ISDN.

**AFGØRELSE TRUFFET AF REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DET
EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKABS MEDLEMSSTATER, FORSAMLET I
RÅDET,**

den 22. december 1986

om fastsættelse af den ordning, der skal gælde for indførsel i Spanien og Portugal af produkter,
henhørende under EKSF-traktaten, med oprindelse i Finland, Norge, Schweiz, Sverige og
Østrig og omfattet af overenskomsterne mellem Fællesskabet og disse lande

(86/660/EKSF)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DET
EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKABS MEDLEMSSTA-
TER, FORSAMLET I RÅDET, HAR —

ud fra følgende betragtninger:

Medlemsstaterne har indbyrdes indgået traktaten om opret-
telse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab;

kongeriget Spanien og Den portugisiske Republik har den
1. januar 1986 tiltrådt dette Fællesskab;

tillægsprotokollerne til overenskomsterne mellem Det euro-
pæiske Kul- og Stålfællesskabs medlemsstater og Fællesska-
bet på den ene side, og republikken Finland, kongeriget
Norge, kongeriget Sverige og republikken Østrig på den
anden side, samt tillægsprotokollerne til overenskomsterne
mellem Fællesskabets medlemsstater på den ene side, og
henholdsvis republikken Island og Schweiz på den anden
side, skal godkendes af hver af de kontraherende parter i
henhold til deres egne procedurer;

ratifikationsprocedurerne vedrørende ovennævnte protokol-
ler er endnu ikke afsluttet, og en autonom og samtidig
overholdelse af de forpligtelser, som i henhold til disse
protokoller gælder for året 1987 for så vidt angår import-
told, er påkrævet; der er ingen sådanne forpligtelser for så
vidt angår Island;

samt i forståelse med Kommissionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. For produkter, som henhører under EKSF-traktaten,
og som har oprindelse i Finland, Norge, Schweiz, Sverige og
Østrig, i det følgende benævnt »EFTA-landene«, nedsættes
importtolden i Spanien, herunder De kanariske Øer, Ceuta
og Melilla, fra den 1. januar 1987 til 77,5 % af basistolden,
og importtolden i Portugal fra 1. januar 1987 til 80 % af
basistolden.

2. Basistolden er den sats, der faktisk anvendtes den
1. januar 1985, undtagen for så vidt angår plader, beklædt
(pletteret), overtrukket eller overfladebehandlet på anden
måde, henhørende under pos. ex 73.13 B IV i den fælles

toldtarif, og som indføres i Portugal, for hvilke basistolden
er 20 %.

3. Hvis der efter den 1. januar 1985 og inden den
1. januar 1986 er foretaget en nedsættelse af tolden, betrag-
tes den således nedsatte toldsats dog som basistoldsats.

4. Hvis kongeriget Spanien eller Den portugisiske Repu-
blik i løbet af 1987 helt eller delvis suspenderer told på
produkter indført fra Fællesskabet i dets sammensætning pr.
31. december 1985, suspenderer eller nedsætter de med
samme procentsats også tolden på produkter med oprindelse
i EFTA-landene.

Artikel 2

1. Hvis kongeriget Spanien over for tredjelande åbner
toldkontingenter, som faktisk var gældende den 1. januar
1985, behandles produkter med oprindelse i EFTA-landene
på samme måde som produkter indført fra Fællesskabet i dets
sammensætning pr. 31. december 1985 i den periode, disse
kontingenter holdes åbne.

2. Hvis kongeriget Spanien ikke åbner de i stk. 1
omhandlede kontingenter, anvender det ved indførsel af
produkter med oprindelse i EFTA-landene de satser, der ville
gælde i tilfælde af åbning af sådanne kontingenter. De
mængder eller værdier, der indføres til disse toldsats, kan
ikke overstige dem, der reelt blev indført fra disse lande inden
for rammerne af de tilsvarende kontingenter, der var åbne
den 1. januar 1985.

Artikel 3

Den afgift på 0,4 % ad valorem, som Den portugisiske
Republik anvender for midlertidigt indførte varer, for
genindførte varer (bortset fra containere) og for varer indført
under proceduren for aktiv forædling, karakteriseret ved
refusion af told opkrævet ved indførslen af de benyttede varer
efter udførslen af de tilvirkede varer (drawback), nedsættes
til 0,2 % den 1. januar 1987.

Artikel 4

De ændringer i oprindelsesreglerne, der er blevet nødvendige
som følge af kongeriget Spaniens og Den portugisiske

Republiks tiltrædelse, og som fastsættes af de blandede komiteer, der er nedsat i henhold til overenskomsterne mellem Fællesskabet og EFTA-landene, gælder for de i denne afgørelse omhandlede produkter.

Artikel 5

Denne afgørelse gælder indtil ikrafttrædelsen af tillægsprotokollerne til overenskomsterne mellem Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs medlemsstater og Fællesskabet på den ene side, og EFTA-landene på den anden side, dog senest indtil den 31. december 1987.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

G. SHAW

Formand

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER — RÅDET

TOOGTREDIVTE OVERSIGT OVER RÅDETS VIRKSOMHED

1. januar — 31. december 1984

Oversigten over Rådets virksomhed, der udkommer årligt, pointerer udviklingen inden for de af Rådet behandlede sager i referenceåret.

Indholdsfortegnelse:

- Kapitel I — Institutionernes virksomhed
- Kapitel II — Fri bevægelighed og fælles regler
- Kapitel III — Økonomisk og social politik
- Kapitel IV — Forbindelserne med tredjelande og med de associerede stater
- Kapitel V — Den fælles fiskeripolitik
- Kapitel VI — Landbrug
- Kapitel VII — Administrative spørgsmål, diverse

273 sider

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk

Katalognummer: BX-44-85-371-DA-C

ISBN 92-824-0288-6

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

bfr. 300 dkr. 54

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg